

5/3

ਸ੍ਰੀ ਪੰਡਤ ਜੀ॥

ਕੂਕੇ ਸਿੰਘ

=ਤੇ=

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰਾਜ

ਲੇਖਕ—

ਰਿਆਨੀ ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ

ਨੰਗਲਾਂ ਵਾਲੇ

੫੦ ਪੇਸ਼ੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

ੴ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਧਰਮ ਦੇ ਹਿਤ ਮੋਤ ਦੇਖ ਕੇ, ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਚਲ ਨੱਚਣ।

ਕੈਦ ਤਸ਼ਦਤਾਂ ਪਿੰਜਰੇ ਅੰਦਰ, ਭੰਗੜੇ ਪਾਵਣ ਹੱਸਣ।

ਭਾਰਤ ਅਜਾਦ ਕਰਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਓਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ ਯਾਦਾਂ।

ਕਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਲਮਾਂ ਉਤੇ, ਬਣਨ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਧਾਂ।

ਕੂਕੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰਾਜ

ਲੇਖਕ—

ਗਿਆਨੀ ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੰਗਲਾਂ ਵਾਲੇ

ਬਿਕ੍ਰਮੀ ੧੯੨੮ ਵਿਚ ਮਲੇਰ ਕੋਟਲੇ ਸਿੰਘ ਤੋਪਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦ

ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ੧੦ ਸੂਬਿਆਂ

ਸਮੇਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਗ਼ਾਰਦਾਂ ਦੇ

ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ

ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਖਤੀਆਂ, ਸਿਖ

ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਕੂਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ

ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਣਨ ਦਰਜ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ—

ਸੰਤ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਹਿਸਟੋਰੀਅਨ

ਸ੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਨਗਰ

ਮਿਲਣ ਦਾ ਪਤਾ—ਗਿਆਨੀ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ

ਡਾਕਖਾਨਾ ਧਰਮ ਪੁਰਾ, ਪਿੰਡ ਦਮਦਮਾ, ਹਿਸਾਰ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਪ੍ਰੈਸ ਜਲ੍ਹਿਆਂ ਵਾਲਾ ਬਾਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਵਿਚ ਪ੍ਰਿੰਟਰ—ਸ: ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਛਪੀ ।

ਮੁਖ-ਬੰਦ

੨੦੧੭-੧੮

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਭਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪਿੱਛੂ ਛੱਡ ਗਿਆ।

ਪੰਜਾਬ ਹਿੰਦ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਕਰਕੇ ਗਿਆ। ਹਿੰਦ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕਤਰ ਐਂਟੇ ਚਿਸ਼ਨ ਨੇ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਪੁਜਣ ਤੇ ਉਤਰ ਦਿਤਾ। ੧ ਅਪਰੈਲ ੧੯੭੨ ਚੋਬਾ ਪਹਿਰਾ।

(ਚਿਠੀ ਨੰਬਰ ੩੯੧ ਉਲਥਾ)

ਕੂਕੇ ਪੰਥ ਦੇ ਖਾਸ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਸੂਬੇ ਵਿਚੋਂ ਜਲਾਵਤਨ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਅਸਰ ਰਸੂਖ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਕਰੜੀ ਨਿਗਾਹ ਰਹਿਣੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ (ਕੂਕਿਆਂ) ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪੇਂਡੂ ਹਲਕਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ, ਜ਼ੈਲਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨੰਬਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਬਾਬਤ ਰਿਪੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦੈਤ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਹਲਕਿਆਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਕੂਕਾ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਬਾਬਤ ਰਿਪੋਟਾਂ ਕਰਿਆ ਕਰਨਗੇ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਚ ਕੂਕਿਆਂ ਦਾ ਕੰਠ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਕੁਹਾੜੀਆਂ (ਸਫਾ ਜੰਗ) ਸੰਮਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਲਾਠੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਥਿਆਰ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜੱਦ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਆਂਦੇ ਪਬਲਕ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਲਜਾਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ।

੩.

ਸਾਰੇ ਫਿਰਕੇ ਵਾਸਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਰਿਪੋਟਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਰਬੰਧ ਹੈ।

ਮਹੰਤ, ਪੁਜਾਰੀ, ਗੱਦੀਦਾਰ ਭੇਰੇ, ਸਰਦਾਰ, ਜਗੀਰਦਾਰ, ਰਾਜੇ ਮਹਾਰਾਜੇ, ਨਵਾਬ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕੂਕਿਆਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਹਿਤ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ, ਸੁਖ, ਜੁਆਨੀ, ਸਰਦਾਰੀ, ਪੁਤ੍ਰ-ਧੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ਸਵਤੰਤਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਅਸਹਿ ਤੇ ਅਕਹਿ ਕਸ਼ਟ ਸਹੀਰਾਂ ਤੇ ਝਲੇ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਦੇਸੀ ਸਿਖ ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਜੋ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਸਖਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਬਾਬੇ ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਲਮ ਨੇ, ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਹਾਲ ਸੁਣ ਕੇ ਲਿਖੇ।

ਇਕ ਇਕ ਤੁਕ ਵਿਚ ਕੂਕਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ।

ਮੈਂ ਭਾਈ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਭਾਈ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਹਿਸਟੋਰੀਅਨ ਤੇ ਭਾਈ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ-ਭਰਿਆ ਪਿਆਰ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ ਹਾਂ। ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਟਰੈਕਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੂਕੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰਾਜ।

ਦਾਸ—

ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ ਐਮ. ਏ.,
ਨਾਮਧਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਲੇਖਕ
ਸ਼ਕਤੀ ਨਗਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ ।

ਕੂਕੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰਾਜ ਦਾ ਹਾਲ ਲਿਖਤ

ਲੇਖਕ—ਗਿਆਨੀ ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ

ਦੋਹਰਾ—ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ।

ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ, ਦਿਤੇ ਬੜੇ ਅਜਾਬ । ੧ ।

ਦੋਹਰਾ—ਗੁਰੂ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਓਟ ਰਖ, ਲਿਖਾਂ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ।

ਜਿੰਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ, ਜ਼ੁਲਮ ਤੇ ਸਖਤ ਭੁਚਾਲ । ੨ ।

ਦੋਹਰਾ—ਜੋਤ ਬਾਰਵੀਂ ਸਾਂਤਨਿਧ, ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਰੂਪ ।

ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਓਟ ਤੂੰ, ਹੈਂ ਅਕਾਲ ਸਦੂਪ । ੩ ।

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਬੈਂਤ—ਜਦੋਂ ਸਾਂਭਿਆ ਹਿੰਦ ਫਰੰਗੀਆਂ ਨੇ,

ਸਿਖ ਰਾਜ ਲੈ ਪੰਥ ਥਿਰੰਗ ਕੀਤਾ ।

ਸਿੱਖੀ ਅਣਖ ਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਮੋਟਣੇ ਨੂੰ,

ਗਊਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਪਾਪ ਨਸ਼ੰਗ ਕੀਤਾ ।

ਬੰਡਾ ਦੇਸ ਅਜਾਦੀ ਲੈ ਚੜੇ ਕੂਕੇ,

ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਚਨ ਬਲੰਦ ਕੀਤਾ ।

ਗੁਲਾਮ ਦੇਸ ਨੂੰ ਹੈ ਆਜਾਦ ਕਰਨਾ,

ਨਾਹਰਾ ਮਾਰ ਕੇ ਲਾਟ ਨੂੰ ਦੇਗ ਕੀਤਾ ।

ਕੀਤੇ ਕਤਲ ਬੁਚਰ ਸਿੰਘਾਂ ਕੂਕਿਆਂ ਨੇ,

ਕਾਨੂੰਨ ਤੋੜ ਦਿਤਾ, ਰਾਜ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ।

ਜ਼ੁਲਮ ਕੋਟਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਕਰਾਣ ਗੋਰੇ,

ਮਸਤਾਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਆਕੇ ਜੰਗ ਕੀਤਾ ।

ਵੇਰ ਗੋਰਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਪਕੜਿਆ ਸੀ,

ਨਾਲ ਤੋਪ ਦੇ ਮਾਰ ਕੁਢੰਗ ਕੀਤਾ ।

੫.

ਸੂਬੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਸਾਰਾ,
 ਹਰ ਜ਼ਿਲੇ ਘਰ ਪਿੰਡ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ।
 ਰਾਜ ਹਿੰਦ ਵਿਚ ਸੀ ਫਰੰਗੀਆਂ ਦਾ,
 ਸਿਖ ਰਾਜਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ।
 ਕੂਕੇ ਪੰਥ ਨਾਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਚੁਲਮ ਕੀਤਾ,
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਹੈ ਬੈਂਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੀਤਾ।੧।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਾਈ ਸੂਬੇ,
 ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਕਰੇ ਸਰਕਾਰੀਆਂ ਨੇ।
 ਸਿਖ ਰਾਜੇ ਤੇ ਸੋਢੀਆਂ ਬੇਦੀਆਂ ਨੇ,
 ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਗੁਰਦੁਆਰੀ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੇ।
 ਨਾਨਕ ਪੰਥੀਆਂ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੀਆਂ ਨੇ,
 ਪਰਮਹੰਸੀਆਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ।
 ਉਦਾਸੀ ਨਿਰਮਲੇ ਤੇ ਨਿਰਇਛਤਾਂ ਨੇ,
 ਅਵਧੂਤ ਪੰਥੀਆਂ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਨੇ।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ,
 ਚਾਰੇ ਤਖਤ ਦੇ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੀਆਂ ਨੇ।
 ਕਿਹਾ ਜਾ ਇਉਂ ਫਰੰਗੀ ਦੇ ਲਾਟ ਕੋਲੇ,
 ਕੂਕੇ ਸਿੰਘ ਅਜ ਕਰਨ ਖੁਆਰੀਆਂ ਨੇ।
 ਬੇਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ,
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨੇ।
 ਅਨੰਦਪੁਰ ਵਾਸੀ ਸੋਢੀ ਆਖਦੇ ਸੀ,
 ਕੂਕੇ ਕਰਦੇ ਜੰਗੀ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੇ।

ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਰੋ ਸਿੰਘਾਂ ਕੂਕਿਆਂ ਦਾ,
 ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬਰਕਤਾਂ ਭਾਰੀਆਂ ਨੇ ।
 ਕਹਿੰਦੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਏਥੇ ਖਾਲਸੇ ਨੇ,
 ਫਰੰਗੀ ਕੱਢਣੇ ਕਰਨ ਖਵਾਰੀਆਂ ਨੇ ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਫਰੰਗੀ ਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ,
 ਕੀਤੀਆਂ ਪੰਥ ਤੇ ਆ ਮੁਹਾਰੀਆਂ ਨੇ । ੨।

ਕੂਕੇ ਸਿੰਘ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰਾਜ ਵਿਚ

ਬਾਗੀ ਪੰਥ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦਾ,
 ਕਰਨ ਲਗੇ ਫਰੰਗੀ ਨੇ ਤੰਗੀਆਂ ਫਿਰ ।
 ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਕਿਲਾ ਬਾਗੀ ਕੂਕਿਆਂ ਦਾ,
 ਪੁਲਸੀ ਪਹਿਰੇ ਲਾਏ ਫਰੰਗੀਆਂ ਫਿਰ ।
 ਜ਼ਿਲੇ ਜ਼ਿਲੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਨਾਮਧਾਰੀ,
 ਬਾਲ ਬਿਰਧ ਤੇ ਲੋਣ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਫਿਰ ।
 ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੰਦੇ,
 ਦੀਵਾਨ ਬੰਦ ਨੇ ਕੀਤੇ ਕੁਵੰਗੀਆਂ ਫਿਰ ।

ਨੋਟ—ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ, ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਦੇ ਸੇਵੀ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ ਮਹੰਤ ਪੁਜਾਰੀ, ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਿਹੰਗ ਪੁਜਾਰੀ, ਜਗੀਰਦਾਰਾਂ ਤੇ ਸਰਦਾਰਾਂ, ਭੋਰੇਦਾਰਾਂ, ਗੱਦੀਦਾਰਾਂ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਥੋਡਾ ਰਾਜ ਲੈ ਲਏਗਾ ।

ਮਹੰਤ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੇਖਵਾਂ ਦੇ ਗੱਦੀਦਾਰ ਭੋਰਾ ਨਿਰਮਲੇ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਅਖਾੜਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੂਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੇ ਜ਼ਿਲਾ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ ਬੈਰਾਗੀ ਮਹੰਤ ਧਿਆਨ ਪੁਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਦਸਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ।

ਪੁਲਸ ਗੋਰਿਆਂ ਦੇ ਬਣੇ ਯਾਰ ਸਭੇ,
 ਨੰਬਰਦਾਰ, ਚੌਕੀਦਾਰ ਭੰਗੀਆਂ ਫਿਰ।
 ਗੋਰੇ ਕਰਨ ਸਖਤੀ ਕੂਕੇ ਪੰਥ ਉਤੇ,
 ਕਰੇ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਦਰੰਗੀਆਂ ਫਿਰ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਜੋ ਸਿਦਕ ਵਿਚ ਰਹੇ ਰੱਤੇ,
 ਦੁਖ ਮੰਨਣਾ ਕੀ ਸਤਸੰਗੀਆਂ ਫਿਰ।੩।

ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਜ਼ਰਬੰਦ

ਗੋਰੇ ਲਾਟ ਲਾਹੌਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ,
 ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਫੌਜ ਲਿਆਂਵਦੇ ਜੀ।
 ਤਲਾਸ਼ੀ ਕਰਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੁਟ ਦਿਤਾ,
 ਲੁਟ ਪੁਟ ਮਾਇਆ ਲੈ ਜਾਂਵਦੇ ਜੀ।
 ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਚੌਂਕੀ ਬੰਦੇ ਅੱਠ ਹੈਸਨ,
 ਡੋਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਪੁਚਾਂਵਦੇ ਜੀ।
 ਖਰਚ ਖਾਣ ਦਾ ਲੈਣ ਜੋ ਮੰਗ ਗੋਰੇ,
 ਤਨਖਾਹ ਰਿਆਸਤਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਆਂਵਦੇ ਜੀ।
 ਡੋਰੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਸੀ ਜਾਣ ਦੇਖੇ,
 ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਭੈ ਖਾਂਵਦੇ ਜੀ।
 ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਸਖਤੀ ਸੀ ਕਰੀ ਭਾਰੀ,
 ਫਿਰ ਲਾਟ ਐਲਾਨ ਛਪਾਂਵਦੇ ਜੀ।
 ਦਸ ਸਿੰਘ ਨਿਤ ਜਾਕੇ ਕਰਨ ਦਰਸ਼ਨ,
 ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਹੋਰ ਨਵੇਂ ਸਿੰਘ ਆਂਵਦੇ ਜੀ।
 ਸਦਾ ਵਰਤ ਲੰਗਰ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਵਰਤੇ,
 ਭੁਖੇ ਰਾਹੀ ਗਰੀਬ ਜੋ ਖਾਂਵਦੇ ਜੀ।

ਪਾਠ ਸ੍ਰੀ ਗਰੰਥ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ,
 ਨਾਲ ਜੋਰ ਦੇ ਗੋਰੇ ਹਟਾਂਵਦੇ ਜੀ।
 ਪੁਛ ਗਿਛ ਤੇ ਤਾੜਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਤਾਈਂ,
 ਨਾਮ ਲਿਖ ਦਰਬਨ ਸਿੰਘ ਪਾਂਵਦੇ ਜੀ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਅੰਦਰ,
 ਕੂਕੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਜਸ ਗਾਂਵਦੇ ਜੀ।੪।

ਲਾਟ ਹਿੰਦ ਦਾ ਐਲਾਨ

ਬਿਕ੍ਰਮ ਉਨੀ ਸੌ ਸਾਲ ਅਠਾਈਏ ਅੰਦਰ,
 ਬਾਗੀ ਸਿੰਘ ਸੀ ਕੀਤੇ ਚਲਾਣ ਕੂਕੇ।
 ਜਿੰਨੇ ਰਾਜ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਪਿੰਡ ਹੋਸਨ,
 ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਕਿਰਸਾਣ ਕੂਕੇ।
 ਰਪਟ ਦਿਤੇ ਬਿਨ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਣ ਕੂਕੇ,
 ਤੀਰਥ ਜਾਣ ਇਤਲਾਹ ਲਖਾਣ ਕੂਕੇ।
 ਅਜਾਜਤ ਲੋਕੇ ਠਾਣੇ ਤੋਂ ਜਾਣ ਜਿਥੋਂ,
 ਓਸ ਠਾਣੇ ਫਿਰ ਖਬਰ ਕਰਾਣ ਕੂਕੇ।
 ਸ਼ਾਦੀ, ਗਮੀ, ਬਰਨੀ, ਪਾਠ ਗਰੰਥ ਕਰਨਾ,
 ਤਾਂ ਵੀ ਦੇਣ ਇਤਲਾਹ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੂਕੇ।
 ਲੜਕੇ ਲੜਕੀ ਦਾ ਕਰੇ ਅਨੰਦ ਕੋਈ,
 ਰਪਟ ਦੇਣ ਠਾਣੇ ਵਿਚ ਆਣ ਕੂਕੇ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿਵਾਨ ਕੂਕੇ,
 ਸ਼ਬਦ ਢੋਲਕਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਗਾਣ ਕੂਕੇ।੫।

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਠਾਣਿਆਂ ਅੰਦਰ ਕੂਕੇ। ਸਿੰਘ

ਹਰ ਜ਼ਿਲੇ ਅਵਸਰ ਤਸੀਲਦਾਰ ਹੈਸਨ,
 ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕੂਕੇ ਗਿਰਫਤਾਰ ਹੈਸਨ।
 ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈ ਕੇ ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਕਰਦੇ,
 ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਹੈਸਨ।
 ਮਾਲਾ ਉੱਨ ਦੀ ਸਿਧੀ ਵਸਤਾਰ ਵੇਖਣ,
 ਕਰਦੇ ਓਸਨੂੰ ਖਵਾਰ ਜ਼ੋਲਦਾਰ ਹੈਸਨ।
 ਬਾਹਮਣ ਕਰਨ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਆਨੰਦ ਕਿਤੇ,
 ਲੜਨ ਮਰਨ ਤੇ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੈਸਨ।
 ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਜਾਣ ਸਰਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ,
 ਸ਼ਾਦੀ, ਗਮੀ ਨਾਹੀ ਸਿੰਘ ਚਾਰ ਹੈਸਨ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਫਰੰਗੀ ਦੇ ਰਾਜ ਅੰਦਰ,
 ਬ੍ਰਿਥ, ਜੁਆਨ ਸਿੰਘ ਕੂਕੇ ਫਰਾਰ ਹੈਸਨ। ੬।
 ਸ੍ਰੀ ਗਰੰਥ ਦਾ ਪਾਠ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ,
 ਭੋਗ ਪਾਣ ਜਾਂ ਸਿੰਘ ਬੁਲਾਨ ਕੂਕੇ।
 ਜਨਮੇ ਬਾਲਕ ਬਾਲਕੀ ਕੂਕਿਆਂ ਦੇ,
 ਜਨਮ ਸੰਸਕਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਨ ਕੂਕੇ।
 ਗੁਰ ਰੀਤ ਨਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ,
 ਚੌਕੀਦਾਰ ਬਾਹਮਣ ਜੀ ਸ਼ਤਾਨ ਕੂਕੇ।
 ਚੋਲਕ ਛੋਟੇ ਵਜਾਣ ਨਾ ਸਿੰਘ ਕੂਕੇ,
 ਕਰਨ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੀਵਾਨ ਕੂਕੇ।

ਖੇਤ, ਬੰਨੇ, ਜੰਗਲ ਜਾਣ ਫੜਨ ਗੜਵੇ,
 ਨੰਬਰਦਾਰ ਰਖਣ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਰੂਕੇ ।
 ਜੰਗਲ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਪੁਛਦੇ,
 ਕਿਧਰ ਜਾਵਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬਲਵਾਨ ਰੂਕੇ ।
 ਕਾਹਲੁ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਰ ਕੋਈ ਗਲ ਆਖੇ,
 ਜਟ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਚਲਾਨ ਰੂਕੇ ।੨।

(ਤਬਾ)

ਰਪਟ ਦੇਣ ਜਾਵੇ ਇਕ ਸਿੰਘ ਠਾਣੇ,
 ਠਾਣੇਦਾਰ ਸੀ ਪਕੜ ਬਹਾ ਲੈਂਦੇ ।
 ਅਵਾਂ ਤਵਾਂ ਹੁਮਤੋ ਤੁਮਕੋ ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ,
 ਨਕਦ ਪੈਸਾ ਸੀ ਖੋਹ ਘੁਲਾ ਲੈਂਦੇ ।
 ਜਿਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਾਸ ਨਾ ਹੋਣ ਪੈਸੇ,
 ਸਿਪਾਹੀ ਪਕੜ ਓਹਦੀ ਪੱਗ ਲਾਹ ਲੈਂਦੇ ।
 ਕਰੇ ਹੀਲ ਹੁਜਤ ਅਗੋਂ ਸਿੰਘ ਜੇਕਰ,
 ਓਹਦੇ ਮੰਜੇ ਹੇਠ ਹੁਥ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ।
 ਠਾਣੇਦਾਰ ਸਿਪਾਹੀ ਬੋਹਣ ਮੰਜਿਆਂ ਤੇ,
 ਰੂਕੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰੜਕ ਮੁਕਾ ਲੈਂਦੇ ।
 ਜੇਕਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਏ ਫੜਾਏ ਕੋਈ,
 ਉਹਨੂੰ ਤੁਹਮਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਾ ਲੈਂਦੇ ।
 ਕਾਹਲੁ ਸਿੰਘ ਠਾਣੇਦਾਰ ਬੁਰੀ ਕਰਦੇ,
 ਕੈਦ ਕਰਨ ਤੇ ਬਾਹਮਣ ਅਗਵਾ ਲੈਂਦੇ ।੩।

ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣੇ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸ: ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠੀ ਸਿੰਘ ਕੈਦ

ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਪਿੰਡ ਦਾ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ,

ਗਰੇਵਾਲ ਸੀ ਇਹ ਸਰਦਾਰ ਕੂਕਾ।

*ਬਿਕ੍ਰਮ ਉਨੀ ਸੌ ਕੱਤੀਏ ਸਾਲ ਅੰਦਰ,

ਪੁਤਰ ਜਨਮਿਆਂ ਘਰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕੂਕਾ।

*ਪਾਠੀ ਸਿੰਘ—ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭੰਮਾਂ ਵਾਲੀ ਰਿ:
ਸੰਗਰੂਰ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਸਿੰਘ ਖਟੜੇ, ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ। ਬਾਬਾ
ਬਾਂਬਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖੇੜਾ, ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ। ਸ: ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ
ਜੀ ਜਰਗ। ਬਾਬਾ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪੰਧੀ ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ।
(ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ)

ਧੂਪੀਏ—ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਿਆੜ ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ।
ਬਾਬਾ ਵਸਾਵਾ ਸਿੰਘ ਸਿਆੜ, ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ। ਅਮਰ ਸਿੰਘ
ਜੀ ਸਿਆੜ, ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ। ਟਿਕਾ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੁੰਡੀਆਂ
ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ। (ਛੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਕੈਦ)

ਪੋਹਰੂ—ਭਾਈ ਚੜਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਿਮਾਂ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ।
ਬਾਬਾ ਬਦਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੰਗੇਵਾਲ ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ।

(ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਕੈਦ)

ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਾਂਗਰੀ ਰੁੜਕਾ ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ।
ਪੰਡਤ ਬਰਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਾਂਗਰੀ।

(ਦੋ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਕਰਨ ਬਦਲੇ)

ਬਿਕ੍ਰਮੀ ੧੯੩੧ ਵਿਚ ਪਾਠ ਕਰੋਣ ਵਾਲੇ ਸਰਦਾਰ ਅਤਰ
ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਕੈਦ ਹੋਈ ਪਰ ਓਸਨੂੰ ਤਸੱਦਤਾਂ ਜੇਹਲ ਵਿਚ
ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿਤਾ। ੧੯੩੧ ਫਗਣ ੧

੧੨:

ਪੰਜ ਓਸ ਨੇ ਅਖੰਡ ਸੀ ਪਾਠ ਤੋਰੇ,
 ਇਜਾਜਤ ਠਾਣੇ ਤੇ ਲਵੇ ਵਿਚਾਰ ਭੁਕਾ।
 ਇਕ ਪਾਠ ਦਾ ਭੋਗ ਸੀ ਪਾ ਦਿਤਾ,
 ਪਾਠ ਦੂਸਰਾ ਕਰਨ ਉਚਾਰ ਭੁਕਾ।
 ਗੋੜੀ ਰਾਗ ਅੰਦਰ ਪਾਠ ਸਿੰਘ ਕਰਦੇ,
 ਮੁਕਬਰ ਮੁਕਬਰੀ ਦੀ ਇੰਦਾ ਸਾਰ ਭੁਕਾ।
 ਲੁਧਿਆਣੇ ਬਾਰ ਬਟਨ ਪਾਸ ਜਾਏ,
 ਪੁਲਸ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਕਹੇ ਪੁਕਾਰ ਭੁਕਾ।
 ਭੁਕੇ ਸਿੰਘ ਮੰਤਰ ਕਰਨ ਤੁਸਾਂ ਉਤੇ,
 ਰਾਜ ਕਰਨ ਅਰਦਾਸ ਜੋ ਵਾਰ ਭੁਕਾ।
 ਨਾਲੇ ਹਵਨ ਕਰਕੇ ਚੰਡੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ,
 ਕਢਣੇ ਕਹਿਣ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜੋ ਯਾਰ ਭੁਕਾ।
 ਕੀਤੀ ਮੁਕਬਰੀ, ਮੁਕਬਰ ਸੀ ਜੋ ਸਿਹੁੰ ਨੇ,
 ਜੋ ਦਰਗਾਹੀ ਕਾ ਸੀ ਨਾਮ ਸੰਸਾਰ ਭੁਕਾ।੯।

ਬਾਰ ਬਟਕ ਕਪਤਾਨ ਲੈ ਪੁਲਸ ਚੜ੍ਹਿਆ,
 ਪੁਲਸ ਬਹੁਤ ਤੇ ਕਰੇ ਵਧੀਕੀਆਂ ਜੋ।
 ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਪਿੰਡ ਆ ਕੇ ਸਿੰਘ ਫੜੇ ਸਾਰੇ,
 ਪਾਠੀ ਗਿਰਵਤਾਰ ਤੇ ਕਰੇ ਕੁਰੀਤੀਆਂ ਜੋ।
 ਪੰਜ ਪਾਠੀ ਫੜੇ ਪੰਜ ਧੂਪੀਏ ਵੀ,
 ਪੈਹਰੂ ਲਾਂਗਰੀ ਚਾਰ ਨੇ ਬੀਤੀਆਂ ਜੋ।
 ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ ਗਿਰਵਤਾਰ ਕੀਤਾ,
 ਫੜ ਸਿੰਘਾਂ ਤਾਈਂ ਕੈਦਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ।੧੦।
 (ਤਬਾ)
 ਹਥਕੜੀਆਂ ਪੈਰਾਂ 'ਚ ਬੋੜੀਆਂ ਪਾ,
 ਜੇਹਲ ਲੁਧਿਆਣੇ ਸੀ ਚਲਾਨ ਕੀਤਾ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਥੇ ਭੱਜੇ ਗਏ, ਨੇ,
 ਬਿਨਾਂ ਤਿਲਾਹੇ ਤੇ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਅਨੰ ਕੀਤਾ।
 ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਜਾਏ ਫਰੈਗੀਆਂ ਦਾ,
 ਅਰਦਾਸ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਹੈ ਫਰਮਾਨ ਕੀਤਾ।
 ਅਦਾਲਤ ਗੋਰਿਆਂ ਦੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਗੋਰਾ,
 ਮਿਸਲ ਕੈਦ ਦੀ ਲਿਖ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ।

(ਤਬਾ)

ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਕੈਦ ਪੈਣੀ ਸਿੰਘ ਪੰਜ,
 ਫੇ ਫੇ ਮਾਹ ਪੰਜ ਧੁਪੀਏ ਸਿੰਘ ਸਾਂਝੇ।
 ਪੈਰੂ ਪੈਲਾਗਰੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕੀਤਾ,
 ਫੇ ਫੇ ਮਹੀਨੇ ਸੀ ਜਾਵਦੀ ਹਿੰਦ ਸਾਰੇ।
 ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਸੀ ਪਾਠ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ,
 ਕਾਨੂੰਨ ਓਸਤੀ ਕੀਤਾ ਪਸਿੰਦਾ ਸਾਰੇ।
 ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਓਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕੀਤੀ,
 ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਜਾਣਦੇ ਪਿੰਡ ਸਾਰੇ।
 ਕਾਹਲੋਂ ਸਿੰਘ ਸੇਰਾ ਪਿੰਡ ਹੈ ਨੇੜੇ,
 ਕਰਨ ਲੋਕ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਮਨਿੰਦਾ ਸਾਰੇ।

(ਵਾਕ ਕਵੀ)

ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘ ਕੀਤੇ ਬਹੁਤ ਚੁਖੀ,
 ਮੁਕਬਰ ਬਾਹਮਣ ਕਰੇ ਲੇਚਾਰ ਫੂਕੇ।
 ਜੀਹਦੇ ਬਾਪ ਨਾਂ ਦਾਦਾ ਸੀ ਨਾਮਧਾਰੀ,
 ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਠਾਣੇ ਨੰਬਰਦਾਰ ਫੂਕੇ।

ਜੇਹੜਾ ਅਦਾਲਤੀ ਠਾਣੇ ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਲਿਆ ਸੀ ਓਹ ਪੁਲਸ,
 ਕਪਤਾਨ ਬਾਰ ਬਟਨ ਨੇ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਪਾੜ ਦਿਤਾ ਸੀ।

੧੪:੧ -

ਓਹਨੂੰ ਪਕੜਕੇ ਮੁਸਕਾਂ ਸੀ ਬੰਨ੍ਹ ਲੈਂਦੇ,
 ਨੰਬਰਦਾਰ ਚੌਂਕੀਦਾਰ ਜ਼ੈਲਦਾਰ ਕੂਕੇ ।
 ਕੰਮੀ ਕੂਕੇ ਸਿੰਘ ਸਿਦਕ ਨੂੰ ਹਾਰ ਬੈਠੇ,
 ਜ਼ਾਲਮ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰ ਕਰਨ ਖ਼ਾਰ ਕੂਕੇ ।੧੩।
 (ਤਬਾ)
 ਨੰਬਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ,
 ਨਾਏ ਪਕੜਾਏ ਕਰਨ ਗਲਾਂ ਖੋਟੀਆਂ ਜੀ ।
 ਨਾਈ, ਭਿਉਰ, ਛੀਬੇ ਤੇ ਲੁਹਾਰ ਕੂਕੇ,
 ਕਛਾਂ ਲਾਹ ਰੇ ਪੈਣ ਲੰਗੋਟੀਆਂ ਜੀ ।
 ਕਈਆਂ ਜੱਟਾਂ ਨੇ ਮੂੰਹ ਭਵਾ ਲਿਆ,
 ਮੂੰਹੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਜੀ ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਬੇ-ਸਿਦਕ ਸੀ ਕਈ ਹੋਏ,
 ਅਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖੇ ਖਾਂਦੇ ਚੋਟੀਆਂ ਜੀ ।੧੪।

ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਥਾ

ਕਲ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮ ਪੰਥ ਕਰ ਉਭਰਿਆ

ਹਮੀਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜੇ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਨੇ,
 ਓਹਨੇ ਕਰੇ ਕੂਕੇ ਗਿਰਫਤਾਰ ਸਾਰੇ ।
 ਬਾਲ, ਬਚੇ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਸਿੰਘ ਪਕੜੇ,
 ਜੇਹਲ ਅੰਦਰ ਸੀ ਕੀਤੀ ਪਰਵਾਰ ਸਾਰੇ ।
 ਇਨ ਤਿੰਨ ਨਾ ਖਾਣ ਨੂੰ ਅੰਨ ਦਿਤਾ,
 ਬਚੇ ਦੁਖੀ ਰੋਂਦੇ, ਧਾਹਾਂ ਮਾਰ ਸਾਰੇ ।

੧੫.

ਜੇਹਲ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਗਿਆ ਪਾਸ ਸਿੰਘਾਂ,
 ਸੱਦ ਆਖਦਾ ਨਾਲ ਹੰਕਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਕਹਿੰਦਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬੋਕੇ ਦਾ ਪੀਵੇ ਪਾਣੀ।
 ਕੂਕ ਪੁਣਾ ਦੇਵੇ ਦੂਰ ਭਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਸਿੱਧਾ ਸਾਫਾ ਲਾਹੇ ਕਛ ਉੱਨ ਮਾਲਾ,
 ਛੱਡੋ ਕੂਕ ਮੰਤਰ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਮੈਂਨੋ ਬਰਤ ਮੇਰੀ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਅੰਦਰ,
 ਕਰੋ ਕੰਮ ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਏਹ ਆਖ ਕੇ ਜੇਹਲ ਅੰਦਰ,
 ਅਗੋਂ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਅਹਿਲਕਾਰ ਸਾਰੇ।੧੫।

ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਜੇਹਲ ਵਿਚ

ਬਾੜੇ ਟਰਾਕੇ ਦਾ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ,
 ਪਰੇਮ ਕੌਰ ਸਿੰਘਣੀ ਗਿਰਫਤਾਰ ਹੈਸਨ।
 ਚਨਣ ਸਿੰਘ ਪੁਤਰ ਸੋਲਾ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ,
 ਸਿਧੂ ਗੋਤ ਦੇ ਕੂਕੇ ਸਰਦਾਰ ਹੈਸਨ।
 ਬਾਜੇ ਖਾਨੇ ਦੇ ਸਿੰਘ ਸੀ ਸੱਤ ਓਥੇ,
 ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਜਥੇਦਾਰ ਹੈਸਨ।
 ਬਾਜੇ ਖਾਨੇ ਤੋਂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਜ ਆਏ,
 ਕੂਕੇ ਸਿੰਘ ਸਿਦਕੀ ਤਿਆਰ ਹੈਸਨ।
 ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਮਤਾਬ ਸਿੰਘ ਜੀ,
 ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਾਤ ਸੁਨਿਆਰ ਹੈਸਨ।
 ਸੋਣ ਸਿੰਘ ਕੋਟ ਕਪੂਰੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ,
 ਜੱਟ ਸਿੰਘ ਤੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਹੈਸਨ।
 ਪੰਝੀ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਜੇਹਲ ਵਿਚ ਕੀਤੇ,
 ਪੰਜ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਾਰ ਹੈਸਨ।੧੬।

(ਤਥਾ)

ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਭੁਖੇ ਢਿਡ ਖਾਲੀ,
ਪਾਣੀ ਦਿਤਾ ਨਾ ਸਿੰਘ ਤਿਹਾਏ ਵੇਖੋ।
ਪੁਲਸ ਨੰਗੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਸੀ ਪਹਿਰੇ,
ਬਚੇ ਰੋਣ ਤੇ ਦੁਖੀ ਕੁਰਲਾਏ ਵੇਖੋ।
ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਜਾਂਦੇ ਢਾਬ ਸੀ ਭਰੀ ਪਾਣੀ,
ਦਿਨ ਤੀਸਰੇ ਚਲਕੇ ਆਏ ਵੇਖੋ।
ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਜ਼ਾਲਮ ਬੇ-ਤਰਸ ਰਾਜਾ,
ਦੁਖੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੜੇ ਸਤਾਏ ਵੇਖੋ। ੧੭।

ਰਾਜੇ ਹਮੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜੇਹਲ ਵਿਚ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਆਖਣਾ

ਅਹਿਲਕਾਰ ਵਜ਼ੀਰ ਸੀ ਨਾਲ ਰਾਜੇ,
ਕਹੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬਣ ਜਾਓ ਸੂਤ ਹੁਣ ਤੇ।
ਕੂਕ ਪੁਣਾ ਛੱਡੋ ਸੁਚ ਸੋਧ ਛੱਡੋ,
ਕੂਕ ਮੰਤਰ ਛੱਡੋ ਕੜੇ ਛੂਤ ਹੁਣ ਤੇ।
ਗੁਰੂ ਬਾਰਵਾਂ ਆਖੇ ਨਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ,
ਦਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਮੰਨੋ ਕਲਬੁਤ ਹੁਣ ਤੇ।
ਕਿਉਂ ਔਰਤਾਂ ਪਾਂਦੀਆਂ ਤੇਰ ਕੱਛਾਂ,
ਮਗਰ ਲਗੇ ਤਿਖਾਣ ਦੇ ਊਤ ਹੁਣ ਤੇ।
ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਕਹੇ ਸਿੰਘਾਂ ਤਾਈਂ,
ਪੀਤਾ ਰਾਮਸਿੰਘ ਦਾ ਕਢੇ ਸੂਤ ਹੁਣ ਤੇ। ੧੮।

ਸਾ: ਕਾਹਨਸਿੰਘ ਬਾਜੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਰਾਜੇਨੂੰ ਆਖਣ

ਬਾਜੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰ ਹੋਸੀ,
ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਹੇ ਪੁਕਾਰ ਬੁਚੜ।
ਕਰੇ ਨਿੰਦਿਆਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘਦੀ,
ਧਿਰਗ ਜਨਮ ਤੇਰਾ ਵਾਰ ਵਾਰ ਬੁਚੜ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨੂੰ ਕਹੇ ਮੂਤ ਪਾਪੀ,
ਛਿਤਰ ਮਾਰਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹਜ਼ਾਰ ਬੁਚੜ।
ਪਕੜੇ ਬੇਗੁਨਾਹੇ ਤੂੰ ਸਿੰਘ ਦੁਸ਼ਟਾ,
ਕੜੀਆਂ ਬੇੜੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ ਮਾਰ ਬੁਚੜ।
ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਪਤਾ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਸ ਦਿੰਦਾ,
ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਮੈਂ ਛਾਰ ਬੁਚੜ।
ਸਿਖੀ ਸਿਦਕ ਸਾਡਾ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸਿੰਘ ਪਕੇ,
ਕਿਉਂ ਰਿਹਾ ਪਾਪੀ ਦੁਖ ਮਾਰ ਬੁਚੜ।
ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੁਣਕੇ ਸੁਖਨ ਮੂੰਹੋਂ,
ਰਾਜਾ ਉਠਿਆ ਨਾਲ ਹੰਕਾਰ ਬੁਚੜ।
ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਕੈਦ ਕੀਤਾ,
ਪੈਰੀਂ ਬੇੜੀਆਂ ਪਾ ਮਕਾਰ ਬੁਚੜ।
*ਸਿੰਘ ਛੱਡ ਦਿਤੇ ਸਾਰੇ ਗਏ ਘਰ ਨੂੰ,

*ਸ: ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਢਿਲੋਂ ਸਰਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸਦੀ
ਸਦਾ ਵਰਤ ਲੰਗਰ ਬਿਕ੍ਰਮ ੧੯੩੫ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਹੋਕੇ ਬਿਕ੍ਰਮ ੧੯੫੬
ਕਾਲ ਵਿਚ ਲੰਗਰ ਅਤੁਟ ਵਰਤਿਆ ਇਸੇ ਸਿਦਕੀ ਸਿੰਘ।

ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ ਕੂਕਾ ਸਿਧੂ। ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਗਿਲ ਗੋਤ।
ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਮਾਂਗਟ ਗੋਤ ਦਾ ਸੀ ਹੋਰ ਦਸਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ।

ਸ: ਕਾਹਨਸਿੰਘ ਨੂੰ ੧ ਸਾਲ ਕੈਦ ੫੦੦ ਰੁਪਿਆਂ ਜੁਰਮਾਨਾ
ਕੀਤਾ ਫਰੀਦ ਕੋਟ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ। (ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ ਤੇ)

ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜੰਥੇਦਾਰ ਬੁਚੜ ।
ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਮਚਲਕੇ ਲਏ ਸਭ ਦੇ,
ਫਰੀਦਕੋਟ ਫਰੰਗੀ ਦਾ ਯਾਰ ਬੁਚੜ ।

ਰਿਆਸਤ ਸੰਗਰੂਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘ

ਬਿਛਮ ਉਨੀ ਸੌ ਵਿਚ ਅਠਾਈਏ ਦੇ,
ਰਾਜਾ ਆਖਦਾ ਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ।
ਔਰਤ ਮਰਦ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧ ਸਭ ਪਕੜੇ,
ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਸਾਰੇ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ।
ਬਾਗੀ ਪੰਥ ਕੂਕਾ ਪੰਥ ਕੰਢ ਦੇਣਾ,
ਕਰੋ ਸਿਖ ਸਚੇ ਨਰ ਨਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ।
ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਠਾਣੇਦਾਰ ਜਾਣ ਪਿੰਡਾਂ,
ਕੂਕੇ ਸਿੰਘ ਪਕੜਨ ਸੰਗੀ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ॥੨੦॥
(ਤਬਾ)

ਸਿੰਘ ਗਏ ਪਕੜੇ ਤੇ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਆਂਏ,
ਰਾਜਾ ਕਹੇ ਹੈ ਰਾਜ ਸੰਗਰੂਰ ਮੇਰਾ ।
ਕੂਕਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਛਡ ਦਿਓ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ,
ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਤੇ ਹੀ ਦਸਤੂਰ ਮੇਰਾ ।
ਛਡੋ ਰੀਤ ਤੁਸੀਂ ਕੂਕੇ ਪੰਥ ਵਾਲੀ,
ਸੁਖਨ ਸਖਤ ਹੈ ਮੰਨੋ ਜਰੂਰ ਮੇਰਾ ।

(ਪਿਛਲੇ ਸਭੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਸ: ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਿਛਮ ੧੯੫੭ ਵਿਚ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਨੌਰ
ਕਰਾਏ ਤੇ ੧ ਸੌਣ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਅਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ
ਹੀ ਦੇਹ ਛਡ ਸਚਖੰਡ ਜਾ ਵਸੇ ।

੧੬:

ਮੈਨੋ ਬਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ ਮਲੇਛ ਨਾਹੀਂ।

ਗੰਗਾ ਜਾਵੇ ਨਾਵੇ ਨਹੀਂ ਘੂਰ ਮੇਰਾ।

ਵਡਾਦਾਰ ਅੰਗਦੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਬਣ ਜਾਓ,

ਬਾਗੀ ਕੂਕਾ ਰਾਜੇ ਕਰਾਂਗਾ ਦੂਰ ਮੇਰਾ।

ਕਿਹਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਦਕ ਛਡੀਏ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੇ ਨੂੰ ਲਾਜ ਨਾ ਲਾਵਣੀ ਹੈ।

ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਹੁਕਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦਾ,

ਸਿਖਿਆ ਓਸਦੀ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਵਣੀ ਹੈ। ੨੧।

(ਤਬਾ)

ਬਾਲ ਬਚਾ ਤਿੰਨ ਸੌ ਜੇਹਲ ਅੰਦਰ,

ਰਾਜੇ ਕਿਹਾ ਜਵਾਬ ਸੁਣਾਵਦੇ ਕਿਉਂ।

ਨਵੀਂ ਰੀਤ ਸਿਖੀ ਬੋਝੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਔਰਤਾਂ ਤਾਈਂ ਛਕਾਂਵਦੇ ਕਿਉਂ।

ਅਨੰਦ ਰੀਤ ਬੋਝੀ ਨਵੀਂ ਤੋਰ ਦਿਤੀ,

ਕਛਾਂ ਔਰਤਾਂ ਤੋੜ ਪਵਾਂਵਦੇ ਕਿਉਂ।

ਬਟਕਾ ਮਾਸ ਦਾ ਖਾਵੇ ਤੇ ਪੀਵੇ ਸਿੰਘੋ,

ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਮਾਂਵਦੇ ਕਿਉਂ।

ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਕਲਾਮ ਕਿਉਂ ਕੰਨ ਦਸੋ,

ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਬਤਾਂਵਦੇ ਕਿਉਂ।

ਨਾਲ ਵੋਲਕਾਂ ਛੈਣਿਆਂ ਕਰੋ ਜਲਸੇ,

ਮਰਦ ਔਰਤਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਗਾਂਵਦੇ ਕਿਉਂ।

ਛੱਡੋ ਪੰਥ ਕੂਕਾ ਅਤੇ ਰਹਿਤ ਕੂਕਾ,

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਰੀਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲੋ।

ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਮੈਂ ਜਪਤਾਂ ਜਮੀਨ ਬੋਝੀ,

ਬਾਗੀਪੁਣਾ ਕਢਾਂ ਮੇਰਾ ਦਸਤੂਰ ਕਰਲੋ। ੨੨।

(ਤਥਾ)

ਕੂਕੇ ਸਿੰਘ ਨਾ ਵਸਣ ਮੈਂ ਦੇਵਾਂ,
ਰਾਜਾ ਕਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚੋਂ।
ਰਾਖਬੀਰਸਿੰਘ ਕਿਹਾ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਤਾਈਂ,
ਕਰੇ ਤੰਗ ਜੇਹਲ ਅੰਦਰ ਜਾਨ ਵਿਚੋਂ।
ਮਾਛੀ ਮੰਗੇ ਜਿਹੜਾ ਓਹਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ,
ਲਿਖ ਓਸਦੇ ਲਵੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚੋਂ।
ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਸੀ ਵੈਰੀ,
ਦੋਸਤ ਫਰੰਗੀ ਦਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚੋਂ। ੨੩।
(ਵਾਕ ਕਵੀ)

ਚਾਰ ਦਿਨ ਸਿੰਘ ਸੀ ਤੰਗ ਕੀਤੇ,
ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਸਭ ਛੱਡ ਪਿੰਡਾਂ 'ਚ ਵਾੜ ਦਿਤੇ।
ਓਹ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਗਏ ਪਿੰਡੀਂ,
ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਕੇ ਹੁਕਮ ਚਾੜ ਦਿਤੇ।
ਦਿਨ ਪੰਦਰਾਂ ਬੀਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੇਖੇ,
ਕਹੇ ਮੁਕਬਰ ਦੇ ਸਿੰਘ ਸੀ ਤਾੜ ਦਿਤੇ।
ਭੰਮਾਂਬਦੀ ਤੋਂ ਪਕੜੇ ਸਿੰਘ ਕੂਕੇ,
ਇਕ ਸੌ ਦਸ ਗਿਣਤੀ ਜੋ ਬੈਰਾੜ ਦਿਤੇ।
ਦਿਨ ਤੀਸਰੇ ਓਹ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿਤੇ,
ਸਿਧੂ ਗੋਤ ਦੇ ਸੀ ਸਰਦਾਰ ਕੂਕੇ।
ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਪਕੜੇ ਰਾਜੇ ਵਾਰ ਤੀਜੀ,
ਭੰਮਾਂਬਦੀ ਦੇ ਬਸਣੇ ਹਾਰ ਕੂਕੇ। ੨੪।
(ਤਥਾ)

ਰਾਜੇ ਅਹਿਲਕਾਰ ਨਾਲ ਵਜ਼ੀਰ ਆਏ,
ਸਿੰਘ ਜੇਹਲ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਘੜਾ ਦਿਤੇ।

ਕਛਾਂ ਲਾਹੋ ਜਾਵੇ ਤੁਸੀਂ ਅੰਜ ਘਰ ਨੂੰ,
 ਸਿਪਾਹੀ ਆਖਕੇ ਸਿੰਘ ਪਕੜਾ ਦਿਤੇ ।
 ਕਹਿੰਦੇ ਪੀਵੇ ਹੁਕੇ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡੋ ਸਿਖੀ,
 ਤੱਤੀ ਰੇਤ ਸੇ ਪਿੰਡੇ ਸੀ ਸੜਾ ਦਿਤੇ ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਨਾ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿਦਕ ਹਾਰੇ,
 ਪੈਰ ਸੜੇ ਤੇ ਸਰੀਰ ਕਕੜਾ ਦਿਤੇ । ੨੫।
 (ਤਬਾ)

ਰਾਜੇ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਕੰਢੇ ਜੇਹਲ ਵਿਚੋਂ,
 ਤੁਰੇ ਆਂਵਦੇ ਵਿਚ ਬਜਾਰ ਦੇ ਜੀ ।
 ਪੁਲਸ ਆ ਕੀਤੇ ਗਿਰਫ਼ਤਾਰ ਸਾਰੇ,
 ਆਖੇ ਲਗ ਕਰਕੇ ਠਾਣੇਦਾਰ ਦੇ ਜੀ ।
 ਕਿਹਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਹੋ,
 ਕਛਾਂ ਲਾਹ ਜਾਵੇ ਘਰ ਬਾਰ ਦੇ ਜੀ ।
 ਸਾਫੀ ਮੰਗੋ ਛੱਡ ਦਿਓ ਪੰਥ ਕੂਕਾ,
 ਹੁਕੇ ਪੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਜੀ ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਕੀਤੇ ਸਿੰਘ ਤੀਰ ਓਹਨੇ,
 ਸਿੰਦਕ ਹਾਰ ਗਏ ਪੁਤ੍ਰ ਲੁਹਾਰ ਦੇ ਜੀ । ੨੬।
 (ਤਬਾ)

ਤੋਰਾਂ ਸਿੰਘ ਲੁਹਾਰ ਤਰਖਾਣ ਹੀਸਨ,
 ਕਛਾਂ ਲਾਹ ਕੇ ਹੁਕੀਆਂ ਪੀਤੀਆਂ ਜੀ ।
 ਬਾਕੀ ਸਿੰਘ ਸਿਦਕੀ ਰਹੇ ਸਿੰਦਕ ਅੰਦਰ,
 ਓਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤੀ ਦਸਣ ਬੀਤੀਆਂ ਜੀ ।
 ਬੇਸਿਦਕ ਤਿਖਾਣਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ,
 ਠਾਣੇਦਾਰ ਨੇ ਕੁਰੀਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੀ ।
 ਵਾਹੜੀ ਮੁੰਨੀ ਅੱਸਾਂ ਮੂੰਹ ਕਰੇ ਕਾਲੇ,
 ਗਏ ਚਾਹੜਕੇ ਬੇਸਿਦਕ ਸੀਤੀਆਂ ਜੀ ।

ਠਾਣੇਦਾਰ ਨੇ ਜੁਤੀਆਂ ਗਲ ਪਾ ਕੇ,
 ਵਿਚ ਬਜ਼ਾਰ ਦੇ ਵੇਰ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿਤੇ।
 ਲਖ ਲਾਣਤਾਂ ਦੇਣ ਬੇਸਿਦਕਿਆਂ ਨੂੰ,
 ਸੰਗਤੂਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਕਢ ਦਿਤੇ।੨੭।

ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਨਰੈਣ ਕੌਰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨੇ

ਭੰਮਾਂਬਦੀ ਦੇ ਸਿੰਘ ਸਭ ਨਾਮਧਾਰੀ,
 ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਜਗੀਰ ਸੀ ਦਾਰ ਆਹਾ।
 ਮਾਲਕ ਜਮੀਨ ਦਾ ਏਹ ਸੀ ਸਿੰਘ ਭੂਕਾ,
 ਸਿਧੂ ਗੋਤ ਦਾ ਸੀ ਸਰਦਾਰ ਆਹਾ।
 ਨਰੈਣ ਕੌਰ ਸਿੰਘਣੀ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤੀ,
 ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਨਾਰ ਆਹਾ।
 ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਬਦਨ ਸਿੰਘ ਪਕੜ ਲਏ ਸੀ,
 ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰ ਆਹਾ।
 ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਗਰੰਥੀ ਜੋ ਸਿੰਘ ਦਰਜੀ,
 ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਪੁਤ੍ਰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਆਹਾ।
 ਪੰਡਤ ਮਿਸਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਣ ਪਕੜੇ,
 ਮੁਹਿਰੇ ਸਿੰਘ ਤਿਖਾਣ ਲੁਹਾਰ ਆਹਾ।
 ਇਕ ਸੌ ਸਿੰਘ ਤੇਰਾਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸਾਰੇ,
 ਬਾਲ ਬਚੇ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਚਾਰ ਆਹਾ।
 ਸੰਮਤ ਉਨੀ ਸੈ ਅਠਾਈ ਬਿਛਮ ਸੀ ਕਤਕ,
 ਦਿਤੇ ਜੇਹਲ ਅੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਾੜ ਆਹਾ।
 ਬਾਰਾਂ ਦਿਨ ਨਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਖਾਣ ਤਾਈਂ,
 ਸਿੰਘ ਭੁਖੇ ਲਹੂਰ ਅਪਾਰ ਆਹਾ।
 ੨੩.

ਬਾਲਕ ਔਰਤਾਂ ਭੁਖੀਆਂ ਧਾ ਮਾਰਨ,
 ਬਾਲਕ ਭੁਖੇ ਮਾਰਨ ਚੰਗਿਆਰ ਆਹਾ ।
 ਦਿਨ ਤੋਰਵੇਂ ਬਾਜ਼ਰੇ ਦਾ ਦੇਣ ਆਟਾ,
 ਬੜੇ ਭੁਖੇ ਸੀ ਸਰੀਰ ਲਚਾਰ ਆਹਾ ।
 ਦਿਸੇ ਪਿੰਜਰੇ ਸੁਕ ਸਰੀਰ ਗਏ,
 ਮਥੇ ਚਮਕਦੇ ਜਿਵੇਂ ਅੰਗਾਰ ਆਹਾ ।
 ਕਈਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਠ ਬੋੜੀ,
 ਰਾਤ ਦਿਨ ਲਗੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਆਹਾ ।
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋੜੀਆਂ ਸੀ,
 ਬੈਠਣ ਪੈਣ ਤੇ ਬੜੇ ਲਚਾਰ ਆਹਾ ।
 ਗਾਹਲਾਂ ਕਢਣ ਸਿਪਾਹੀ ਆਣ ਕਰ ਕੇ,
 ਬੋਲ ਕਰਨ ਕਬੋਲ ਮਕਾਰ ਆਹਾ ।
 ਕਈਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਆਣ ਕੇ ਕੁਟਦੇ ਸੀ,
 ਜੇਹਲ ਅਫਸਰ ਆਕੇ ਅਹਿਲਕਾਰ ਆਹਾ ।
 ਕੂਕੇ ਸਿੰਘ ਨਾ ਗਦਰ ਆ ਫੇਰ ਪਾਵਣ,
 ਸਾਡੀ ਗੋਰੀ ਜੇ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਆਹਾ ।
 ਇਕ ਭੁਖ ਤੇ ਦੂਸਰੀ ਕੁਟ ਪੈਂਦੀ,
 ਮਹੀਨਾ ਮਘਰ ਦਾ ਚੜਿਆ ਠਾਰ ਆਹਾ ।
 ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪੁਤ ਹੈਸੀ,
 ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਮੁਖਤਿਆਰ ਆਹਾ ।
 ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਕੰਜਰੀ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦਾ,
 ਜਾਲਮ ਸਖਤ ਦਿਲ ਦਾ ਤੇ ਮਕਾਰ ਆਹਾ ।
 ਸਿੰਘਾਂ ਤਾਈਂ ਕੁਟਾਂਵਦਾ ਨੌਕਰਾਂ ਤੇ,
 ਬੇਈਮਾਨ ਰਾਕਸ਼ ਬਦਕਾਰ ਆਹਾ ।
 ਸਿੰਘ ਭਜਨ ਕਰਦੇ ਬਾਣੀ ਪੜਨ ਗੁਰ ਦੀ,
 ਸ਼ਬਦ ਪੜਦੇ ਬੋਲ ਕਰਾਰ ਆਹਾ ।

'ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੀਠਾ ਲਾਗੇ',
 ਤੁਕ ਬੋਲਦੇ ਸੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਆਹਾ।
 ਨਰੈਣ ਕੌਰ ਵੱਡੀ ਮਾਤਾ ਨਿਕਲ ਆਈ,
 ਗਈ ਜੇਹਲ 'ਚ ਸੁਰਗ ਸੁਧਾਰ ਆਹਾ।
 *ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤਾ,
 ਤਾਂਹੀ ਲਿਖਦਾ ਕਲਮ ਪਸਾਰ ਆਹਾ।੨੮।

ਜਿਹੜੇ ਸਿਦਕ ਵਿਚ ਸਿੰਘ ਰਹੇ ਪਕੇ,
 ਠਾਣੇਦਾਰ ਆਖੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਬਾਬਾ।
 ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿੰਘ ਪਕੇ,
 ਪੀਤੀ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਖੰਡੇ ਦੀ ਧਾਰ ਬਾਬਾ।
 ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਜੋ ਕੀਤਾ,
 ਨੌਕਰ ਰਾਜੇ ਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰ ਬਾਬਾ।
 ਜਾਓ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਘ ਪਕੇ,
 ਵਾ ਸਲਾਮ ਮੇਰੀ ਬੋਨੂੰ ਨਿਮਸਕਾਰ ਬਾਬਾ।
 ਦਿਵਾਨ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ ਬਰਤੁਖਿਆਂ ਦਾ,
 ਰੂਕਾ ਸਿੰਘ ਓਹ ਸੀ ਸਰਦਾਰ ਬਾਬਾ।
 ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ,
 ਕਰੀ ਸੇਵਾ ਸੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਬਾਬਾ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਭੀਮਾਂਬਦੀ ਸਿੰਘ ਪੁਜੇ,
 ਕਰਦੇ ਖੇਤੀ ਕਿਰਸਾਣੀਦੀ ਕਾਰ ਬਾਬਾ।੨੯।

*ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਕਾਨ ਸਿੰਘ ਬਦਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਾਸ ਨੂੰ
 ਦਸਿਆ ਸੀ ਬਿਛਮ ੧੯੪੬ ਅੰਦਰ।

ਸ: ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਗੁਰੂ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਰੈਲਾ

ਜਗੀਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਈ,
ਓਸ ਦਸਿਆ ਸੀ ਬਰਤੰਤ ਮੈਨੂੰ ।
ਉਹ ਗਿਆ ਬਹਿਰ ਸੰਗਰੂਰ ਹੋਸੀ,
ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਿਲੇ ਮਹੰਤ ਮੈਨੂੰ ।
ਡੇਰੇ ਓਸ ਦੇ ਗਿਆ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਹੋਸੀ,
ਲਗੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬੇਅੰਤ ਮੈਨੂੰ ।
ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲਗਾ ਗੜਵਾ ਮਾਂਜ ਜਦੋਂ,
ਮੂੰਹ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ਬੋਲਦਾ ਸੰਤ ਮੈਨੂੰ ।
ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਪਾਣੀ ਠੰਡਾ ਠਾਰ ਪੀਵੇ,
ਘੜੇ ਭਰੇ ਕੋਰੇ ਸਰਦ ਨੀਰ ਸਿੰਘਾ ।
ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਸੋਧ ਦਾ ਪੀਤਾ ਪਾਣੀ,
ਹਥੀਂ ਆਪਣੀ ਕਵਾਂ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘਾ ॥੩੦॥

(ਤਬਾ)

ਸੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਗੁਰੂ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਓਹ,
ਵਿਦਵਾਨ ਚੰਗਾ ਬੋਲ ਉਤ ਆਖੇ ।
ਡੇਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਾ ਨਿਕਲਿਆ ਜਾਹਬੇ ਸਿੰਘਾ,
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕੂਕੇ ਦਾ ਮੂਤ ਆਖੇ ।
ਕੂਕਾ ਹੋਕੇ ਖਟਿਆ ਤੂੰ ਕੀ ਹੈ ਓਏ,
ਤੈਨੂੰ ਰਾਜੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੂਤ ਆਖੇ ।
ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਦਿਸਦਾ,
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਾੜਿਆ ਫੂਤ ਆਖੇ ॥੩੧॥

ਸ: ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਸ਼

ਸਿੰਘ ਜੋਸ਼ ਖਾਂਦਾ ਗੁਸਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ,
 ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭੰਨ ਸੀ ਦੰਦ ਦਿਤੇ।
 ਪਊਆ ਓਸਦਾ ਚਕ ਕੇ ਮਾਰ ਮੂੰਹ ਤੇ,
 ਨੱਕ ਫੰਡ ਦਿਤੇ ਦੰਦ ਰੰਦ ਦਿਤੇ।
 ਕਰੀ ਨਿੰਦਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਓਹਨੇ,
 ਇਕ ਪਲਕ ਅੰਦਰ ਬਦਲ ਰੰਗ ਦਿਤੇ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਦੌੜ ਗਿਆ,
 ਇਕ ਦੋ ਹੋਰ ਸਾਥੀ ਓਥੇ ਫੰਡ ਦਿਤੇ।੩੨!
 ਸਿੰਘ ਹਥ ਪੁਲਸ ਦੇ ਸੀ ਨਾ ਆਇਆ,
 ਰਾਜੇ ਜਬਤ ਕੀਤਾ ਘਰ ਬਾਰ ਸਾਰਾ।
 ਜ਼ਮੀਨ ਜਬਤ ਕੀਤੀ ਇਕ ਸੌ ਬੀਸ ਏਕੜ,
 ਜਲਾਵਤਨੀ ਕਰ ਹੁਕਮ ਸਰਕਾਰ ਸਾਰਾ।
 ਪਿਨਸਨ ਜਬਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਰੀਰ ਸਾਰੀ,
 ਛਡਿਆ ਪਿੰਡ ਤੇ ਸਿਧੂ ਪਰਵਾਰ ਸਾਰਾ।
 *ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਆ ਨਿਵਾਸ ਕੀਤਾ,

*ਸ: ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਕ ਸੌ ਵੀਹ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਜੋ ਰਾਜੇ ਸੰਗਤੂਰ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਬਤ ਕਰ ਦਿਤੀ ਜੈਦਾਤ ਭੀਮਾਂ ਵਾਲੀ, ਸੰਗਤੂਰ ਤੇ ੪ ਮੀਲ ਹੈ, ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਬਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਰਖਦੇ ਸਨ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਿੰਘਣੀ ਮਾਈ ਮਤਾਬ ਕੌਰ ਸੱਠ ਸਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਇਹ ਜੋੜੀ ਸੱਚਖੰਡ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਦ ਬੀਬੀ ਇੰਦਰ ਕੌਰ ਤੇ ਬੀਬੀ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਨੂੰਹਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਬਿਰਧ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਕ ਸੌ ਦਸ ਸਾਲ ਦੇ ਹੋ ਕੇ ਬਿਰੁਮ ੧੯੫੫ ਦੇ ੧ ਵਸਾਖ ਨੂੰ ਸੱਚਖੰਡ ਜਾ ਵਸੇ।

—ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ:

ਕਾਹਲਾਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ ਵਿਦਾਰ ਸਾਰਾ॥੩੩॥

ਬਿਕ੍ਰਮ ੧੯੨੮ ਵਿਚ

ਰਿਆਸਤ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘ

ਰਿਆਸਤ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜਾ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੀ,
ਓਹਨੇ ਸਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨੰਬਰਦਾਰ ਹੋਸਨ ।
ਹਾਜਰ ਕੂਕਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਕਰੇ ਛੋਤੀ,
ਓਹਨਾਂ ਨਾਲ ਤੋਰੇ ਠਾਣੇਦਾਰ ਹੋਸਨ ।
ਜਿਸ ਪਿੰਡ ਅੰਦਰ ਸੀ ਸਿੰਘ ਕੂਕਾ,
ਕਰੇ ਪੁਲਸ ਸਾਰੇ ਗਿਰਫਤਾਰ ਹੋਸਨ ।
ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਚ ਸਿੰਘ ਆਏ,
ਰਾਜਾ ਕਰਨ ਲਗਾ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੋਸਨ ।੩੪॥

(ਤਬਾ)

ਸਿੰਘ ਜਿਹਲ ਅੰਦਰ ਦਿਤੇ ਵਾੜ ਸਾਰੇ,
ਰਾਜਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਗੱਲਾਂ ਬੋਟੀਆਂ ਜੇ ।
ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਰਾਜਾ ਛੱਡੋ ਪੰਥ ਕੂਕਾ,
ਕਛਾ ਲਾਹੋ ਤੋੜ ਪਾਓ ਲੰਗੋਟੀਆਂ ਜੇ ।
ਤੁਸੀਂ ਜਾਤ ਤਰਖਾਣ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ,
ਖਾਵੇ ਬਟਕੇ ਮਾਸ ਤੇ ਬੋਟੀਆਂ ਜੇ ।
ਗੁਰੂ ਬਾਰਵਾਂ ਮੰਨੇ ਨਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ,
ਛੱਡੋ ਦਿਲ ਉਤੋਂ ਗਲਾਂ ਮੋਟੀਆਂ ਜੇ ।
ਜੇਕਰ ਰਵੇ ਕੂਕੇ ਕਰਾਂਗਾ ਮੈਂ ਸਖਤੀ,
ਹਭ ਭੈਨ ਕਰਾਂ ਟੋਟੇ ਟੋਟੀਆਂ ਜੇ ।
ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਹੋ ਬਿਗੜੇ ਜੱਟ ਤੁਸੀਂ,
ਬੋਝੇ ਨਾਲ ਵਿਗੜੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਜੇ॥੩੫॥

ਸ:ਮਹਿਤਾਬਸਿੰਘ ਜਰਗਵਾਲੇ ਦਾਰਾਜੇਨੂੰਕਹਿਣਾ

ਸਿੰਘ ਕਿਹਾ ਹੋਸ਼ ਕਰ ਰਾਜਿਆ ਤੂੰ,
ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮਸਿੰਘ ਰੂਪ ਭਗਵਾਨ ਰਾਜਾ।
ਗੁਰੂ ਬਾਰਵਾਂ ਰੂਪ ਅਕਾਲ ਦਾ ਹੈ,
ਤੂੰ ਓਸਨੂੰ ਕਹੇਂ ਤਿਖਾਣ ਰਾਜਾ।
ਰਹਿਤ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਗਰੰਥ ਪੜ੍ਹਦੇ,
ਕੂਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਜਹਾਨ ਰਾਜਾ।
ਕੂਕਾ ਪੰਥ ਨਾ ਛੱਡ ਬੇ-ਸਿਦਕ ਹੋਈਏ,
ਕਾਹਲਾਸਿੰਘ ਜਾਵੇ ਸਾਡੀ ਜਾਨ ਰਾਜਾ॥੩੬॥

(ਤਬਾ)

ਮਥੇ ਵਟ ਪਾ ਸਿੰਘਾਂ ਵਲ ਤਕਿਆ,
ਓਹਨੇ ਫੌਜੀਆਂ ਤਾਈਂ ਸਮਝਾ ਦਿਤਾ।
ਦੋ ਦੋ ਸਿੰਘ ਪਕੜੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨੇ,
ਪਿਠਾਂ ਜੋੜ ਕੇ ਸੀ ਘੜਾ ਦਿਤਾ।
*ਜੱਜ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਚੰਮ ਉਦੇੜ ਦਿਤਾ,
ਲਤਾੜੇ ਫੌਜੀਆਂ ਤਾਈਂ ਬਤਾ ਦਿਤਾ।

*ਕਹਾਵਤ ਹੈ—ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਰੋੜਿਆ, ਕਿਸਮਤ ਦਿਆ ਕੋੜਿਆ।

ਸਿੰਘਾਂ ਦਿਆ ਫੋੜਿਆ, ਤੇਰਾ ਬੇੜਾ ਰੋੜਿਆ।

ਇਹ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੱਜ ਸੀ, ਅਜ ਉਹਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ
ਭੀ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਦੂਸਰਾ ਸੀ ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸੈਨ ਖਲੀਫਾ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਕਲੀਫਾਂ ਦਿਤੀਆਂ ਸੀ, ਉਹਦੀ ਬਾਬਤ
ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਇਉਂ ਕਿਹਾ—ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸੈਨ ਖਲੀਫਿਆ, ਮਦੀਫਿਆ।

ਤੇਰੀ ਸਖਤਾਈ ਸਿੰਘਾਂ ਹਸ ਹਸ ਭੋਗੀ।

ਤੇਰੀ ਦੌਲਤ ਜਵਾਈਆਂ ਜੋਗੀ।

ਜਦ ਸਿੰਘ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਿੰਘ
ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ।

੨੯.

ਰੁਖਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨੇ ਪੁਠੇ ਸਿੰਘ ਕਈ,
 ਭਾਂਗਾਂ ਮਾਰਕੇ ਪਿੰਡਾ ਸੁਜਾ ਦਿਤਾ ।
 ਪਾਣੀ ਛਿੜਕ ਮਾਰੇ ਬੇਸੁਰਤ ਕੀਤੇ,
 ਨੰਗੇ ਬਦਨ ਸੀ ਫੇਰ ਕਰਾ ਦਿਤਾ ।
 ਗੁਪਤ ਜਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਰੋਮ ਪੱਟ ਦਿਤੇ,
 ਕੇਸ ਦਾੜਿਆਂ ਤਾਈਂ ਪੁਟਾ ਦਿਤਾ ।
 ਤਿੰਨ ਰੋਜ ਸਖਤੀ ਕਰੀ ਸਿੰਘਾਂ ਉਤੇ,
 ਪੀਹਣ ਚੱਕੀਆਂ ਸੀ ਫੇਰ ਲਾ ਦਿਤਾ ।
 ਅਠ ਪਹਿਰ ਪਿਛੋਂ ਛੋਲੇ ਦੇਣ ਭੁਜੇ,
 ਪਾਣੀ ਪੀਕੇ ਸਿਦਕ ਪਕਾ ਦਿਤਾ ।
 ਰਾਤ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ ਲੰਘਾ ਦਿੰਦੇ,
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜੁਲਮ ਬੇ ਥਾ ਦਿਤਾ ॥੩॥

ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਪਾਸ ਆਕੇ ਕਹਿਣਾ

ਫੂਕੇ ਪੰਥ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਾਮ ਛੱਡੋ,
 ਕਛਾਂ ਔਰਤਾਂ ਲੋਹਣ ਜੇ ਭੈਡ ਛੱਡੋ ।
 ਮਾਲਾ ਉਨ ਦੀ ਸਿਧੀ ਦਸਤਾਰ ਛੱਡੋ,
 ਸੋਧ ਸਾਧ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਪਖੰਡ ਛੱਡੋ ।
 ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਣ ਜਾਓ ਸਿੰਘ ਅਸਲੀ,
 ਬਟਕਾ ਖਾਵੇ, ਤੇ ਹਿੰਡ ਦੀ ਕੰਡ ਛੱਡੋ ।
 ਗੰਗਾ ਜਾਓ ਤੇ ਕਰੋ ਸਰਾਧ ਸਾਰੇ,
 ਦੇਵੀ ਮੰਦਰ ਪੂਜੇ ਤੇ ਕੁੰਬਗ ਛੱਡੋ ।
 ਵਫਾਦਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਹੋਵੋ ਸਾਰੇ,
 ਨਹੀਂ ਜਬਤ ਘਰ ਬਾਰ ਤੇ ਖੰਡ ਛੱਡੋ ।

ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਜੇ ਕੂਕਾ ਨਾ ਪੰਥ ਛੱਡੇ,
ਤਾਂ ਰਿਆਸਤ ਪਟਿਆਲਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਛੱਡੇ।੩੮।

ਸ: ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ

ਜਾਨ ਜਾਏ ਨਾ ਕੂਕੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਜਾਏ,
ਸਾਡਾ ਸਿਦਕ ਹੈ ਸਿਖ ਅਟੱਲ ਸਾਰਾ।
ਹਿਲ ਜਾਏ ਅਕਾਸ਼ ਤੇ ਰਵੀ ਜੇਕਰ,
ਹਿਲ ਜਾਵੇ ਹਿਮਾਲਾ ਅਚੱਲ ਸਾਰਾ।
ਵਹਿਣ ਪਾਣੀ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਹਾਣ ਉਲਟੇ,
ਤੂੰਮਾਂ ਬਣੇ ਮਿਠਾ ਸੀਤ ਜਲ ਸਾਰਾ।
ਪਾਣੀ ਸਾਗਰ ਦਾ ਖਾਰਾ ਜੋ ਹੋਵੇ ਮਿਠਾ,
ਬਦਲ ਜਾਵੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦਾ ਬਲ ਸਾਰਾ।
ਕੂਕਾ ਸਿੰਘ ਨਾ ਛੱਡੇਗਾ ਪੰਥ ਕੂਕਾ,
ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਜੋ ਜਾਵੇ ਢੱਲ ਸਾਰਾ।
ਸਿਰ ਵਟੇ ਖਰੀਦਿਆ ਸਿਦਕ ਸਿਖੀ,
ਟੁਟੇ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਨਾਹੀ ਮੁਰੀਦ ਦਾ ਦਿਲ।
ਭਾਵੇਂ ਪੋਰੀਆਂ ਪੋਰੀਆਂ ਕੱਟ ਦੇ ਤੂੰ,
ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਹੈ ਸਾਡਾ ਸ਼ਹੀਦ ਦਾ ਦਿਲ।੪੦।

(ਵਾਕ ਕਵੀ)

ਸ਼ਰਮ ਕਰੀ ਰਾਜੇ ਤੁਰਿਆ ਸਿੰਘ ਪਾਸੋਂ,
ਕਈ ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਕੂਕੇ।
ਨਜ਼ਰ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਕੂਕੇ,
ਸਿਦਕ ਧਾਰਕੇ ਰਹੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਕੂਕੇ।

੩੯.

ਕਈ ਸਿਦਕ ਛਡਕੇ ਬਣੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸੀ,
 ਕਈ ਸਿੰਘ ਦੇਖੇ ਅਖਾਂ ਨਾਲ ਕੂਕੇ ।
 ਸਖਤੀ ਕੈਦਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਸੀ ਭਰਨ ਕੂਕੇ,
 ਦਿਨ ਕਹਿਰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਨੇ ਢਾਲ ਕੂਕੇ ।
 ਜਰਗ ਵਾਲੇ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਦਸਿਆ ਸੀ,
 ਸਿਦਕੀ ਸਿੰਘ ਸੀ ਨੌ-ਨਿਹਾਲ ਕੂਕੇ ।
 ਕਾਹਲਾਸਿੰਘ ਬੇ-ਸਿਦਕਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮਿਲਿਆ,
 ਹਾਲ ਲੁਣਿਆ ਪਾਸ ਬਹਾਲ ਕੂਕੇ ।੪੧।

ਨਾਭਾ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਰਾਜਾ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ

ਰਾਜਾ ਨਾਭਾ ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ,
 ਰਾਜਾ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰਦਾਰ ਹੋਇਆ ।
 ਪੁਲਸ ਸਦਕੇ ਓਸਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ,
 ਕੂਕੇ ਸਿੰਘ ਪਕੜੇ ਤਸੀਲਦਾਰ ਹੋਇਆ ।
 ਲੋਹਟਬੰਦੀ, ਧਨੌਲਾ, ਸਕਰੋਧੀ, ਦਿਆਲਪੁਰ ਤੇ,
 ਭਦਲ ਸੂਹਾ, ਹਰੀ ਪੁਰ ਸਾਰ ਹੋਇਆ ।
 ਬਹੁਤ ਨਗਰਾਂ ਦੇ ਫੜੇ ਨਾਮਧਾਰੀ,
 ਦਸਣ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸਿੰਘ ਹਜਾਰ ਹੋਇਆ ।
 ਪਿਥੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਬ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ,
 ਅਤਰਸਿੰਘ ਦਲਸਿੰਘ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਹੋਇਆ ।
 ਕਾਹਨਸਿੰਘ ਕਿਸ਼ਨਸਿੰਘ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ,
 ਹਥਕੜੀ ਲਾਈ ਜਥੇਦਾਰ ਹੋਇਆ ।
 ਨਾਭੇ ਵਿਚ ਕਰੇ ਸਾਰੇ ਜੇਹਲ ਅੰਦਰ,
 ਵਜ਼ੀਰ ਨਾਭੇ ਦਾ ਸੀ ਮੁਖਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ।੪੨।

੪੨.

(ਤਥਾ)

ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਤੇ ਅਵਸਰਾਂ ਨੂੰ,
ਰਾਜੇ ਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਬਿਗਾੜ ਕਰਨਾ।
ਕਰਨਾ ਤੰਗ ਨਾ ਦੇਵਣੀ ਰਸਤ ਸਾਰੀ,
ਨਰਮ ਬੋਲ ਨਾ ਗਰਬ ਨਾ ਤਾੜ ਕਰਨਾ।
ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਏਧਰ ਓਧਰ ਕਰ ਟਾਲ ਦੇਵੇ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ ਬਿਹ ਵਾਕ ਉਖਾੜ ਕਰਨਾ।
ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿੰਘ ਤੁਸੀਂ ਬਣੋ ਸਾਰੇ,
ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਨਾ ਆੜ ਤੇ ਪਾੜ ਕਰਨਾ। ੪੩।

(ਤਥਾ)

ਰਸਤਾਂ ਦਿਤੀਆਂ ਸੁਕੀਆਂ ਆਪ ਸਿੰਘਾਂ,
ਲੰਗਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਆਪ ਤਿਆਰ ਸਿੰਘੋ।
ਕਿਹਾ ਆਏ ਵਜ਼ੀਰ ਨੇ ਜੇਹਲ ਅੰਦਰ,
ਗਲ ਸੁਣੇ ਮੇਰੀ ਜਥੇਦਾਰ ਸਿੰਘੋ।
ਰਹਿਤ ਗੁਰੂ ਦਸਮੇਸ ਦੀ ਰਖੋ ਤੁਸੀਂ,
ਲਵੇ ਨੀਲ ਬਸੰਤ ਅੰਗ ਧਾਰ ਸਿੰਘੋ।
ਵਛਾਵਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਣ ਜਾਵੇ,
ਥਾਗੀ ਬਣੇ ਨਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਸਿੰਘੋ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ ਬਿਨਾਂ ਬੈਹੜਾ ਛੁਟਣਾ ਨਹੀਂ,
ਕਰੋ ਜੇਹਲ 'ਚ ਮੋਜ਼ ਬਹਾਰ ਸਿੰਘੋ। ੪੪।

(ਤਥਾ)

ਇਹ ਥਾਤ ਵਜ਼ੀਰ ਨੇ ਕਹੀ ਹੋਸੀ,
ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾ ਸੀ ਤਕਰਾਰ ਹੋਇਆ।
ਦਿਨ ਪੰਦਰਾਂ ਬੀਤ ਗਏ ਜੇਹਲ ਅੰਦਰ,
ਸਿੰਘ ਛੁਡਣੇ ਦਾ ਸੀ ਵਿਚਾਰ ਹੋਇਆ।
ਦਿਨ ਪੰਜਵੇਂ ਉਹ ਭੀ ਛੁਡ ਦਿਤੇ,

੪੫।

ਜੇਹਲ ਰਹਿਣੇ ਸਿੰਘ ਜੋ ਜਥੇਦਾਰ ਹੋਇਆ ।
ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਤੇ,
ਇਕ ਦਿਨ ਸੀ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਹੋਇਆ ।੪੫।
(ਤਬਾ)

ਇਕੋ ਸੋ ਪੰਜਾਹ ਸਿੰਘ ਜੇਹਲ ਅੰਦਰ,
ਰਸਤਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਪਕਾਣ ਆਪੇ ।
ਖਾਣੀ ਖੁਹ ਤੇ ਕਢਕੇ ਲਿਐਣ ਆਪੇ,
ਸ਼ਬਦ ਪੜਨ ਦਿਵਾਨ ਲਗਾਣ ਆਪੇ ।
ਇਕ ਦਿਨ ਵੇੜੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਆ ਕੇ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣਾ ਕਰੋ ਪਰਵਾਣ ਆਪੇ ।
ਬਾਬੇ ਅਜਾਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਜਾ ਕੇ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੋਗੇ ਥੋਨੂੰ ਲਜਾਣ ਆਪੇ ।੪੬।
(ਤਬਾ)

ਹੁਕਮ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸਿੰਘ ਤਿਆਰ ਹੋਏ,
ਬਾਬਾ ਅਜਾਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਆਏ ।
ਅਗੋਂ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੋਣ ਨੂੰ ਹੋ ਤਿਆਰ ਆਏ ।
ਊਂਗੇ ਸੀਸ ਤੇ ਪੰਜ ਕਕਾਰ ਪਹਿਨੇ,
ਨੀਲੇ ਬਸਤਰ ਖਾ ਵਿਚਾਰ ਆਏ ।
ਬਾਬੇ ਅਜਾਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਡੋਰੇ ਸਿੰਘ ਆਏ,
ਸ੍ਰੀ ਗਰੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਲਜਾਰ ਆਏ ।
ਉਪਰ ਚਾਂਦਨੀ ਵਿਛੇ ਸੀ ਫਰਸ਼ ਨੀਲੇ,
ਭੁਕੇ ਸਿੰਘ ਵੱਜੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਆਏ ।
ਸਿੰਘ ਚਰਨ ਧੋ ਕੇ ਗਏ ਦਰਬਾਰ ਅੰਦਰ,
ਸ੍ਰੀ ਗਰੰਥ ਕਰਨ ਨਿਮਸਕਾਰ ਆਏ ।
ਫਰਸ਼ ਨੀਲਿਆਂ ਤੇ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਬੈਠੇ,
੩੪.

ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੇ ਸੀ-ਬਾਹਰ ਆਇ।
ਬੈਠੇ ਘਾ ਉਤੇ ਆਣ ਕੇ ਸਿੰਘ ਬੂਕੇ,

ਮਹੰਤ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਰਨ ਪਿਆਰ ਆਏ ॥੪੭॥

(ਤਬਾ)

ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੀ ਪਿਥੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੀ,

ਸਿੰਘਾ ਪਿੰਡ ਦਿਆਂ ਤਾਈ ਪਛਾਣ ਲਿਆ।

ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਦਲਸਿੰਘ ਨੂੰ,

ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤਾਈਂ ਜਾਣ ਲਿਆ।

ਮਹੰਤ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਿਹਾ,

ਤੁਸੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾਂ ਕਰ ਪ੍ਰਵਾਣ ਲਿਆ।

ਫਰਬ ਵਿਛੋ ਹੋਏ ਹੋਨ ਦਰਬਾਰ ਅੰਦਰ,

ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ ਅੰਦਰ ਸੀ ਫੁਲਾਣ ਲਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਭਾਰੀ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ,

ਸਾਡੇ ਹਥੋਂ ਫਕਣਾ ਪ੍ਰਵਾਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ।

ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਆਓ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅੰਦਰ,

ਫਕੇ ਆ ਭਾਈ ਛੋਤੀ ਆਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥੪੮॥

(ਤਬਾ)

ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਰੈਣਸਿੰਘਾ,

ਏਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਮੂੜ ਹੈ ਓਏ।

ਝੰਨੀਲੇ ਫਰਬਾਂ ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਅਸੀਂ ਨਾਹੀਂ,

ਫਕੀਏ ਬੈਠ ਉਪਰ ਲਿਆ ਫੂੜ ਹੈ ਓਏ।

ਝੰਨੀਲ ਬਸਤੂ ਲੈ ਕਪੜੇ ਫਾਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲ ਕੀਆ।।

ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਵਾਕ ਹੈ-ਮਲ ਜੁਈ ਭਰਿਆ ਨੀਲਾ ਫਲਾ

ਖਿਵੋਲੜਾ, ਤਿੰਨ ਬੇਮੁਖਿ ਬੇਮੁਖੇ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਵਾਕ

ਸੇ ਭਾਈ ਨੀਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਪਹਿਰਨਾ, ਜੋ ਅੰਧੇਰਗਾ ਉਸਈ ਮਤ

ਮੋਈ ਜਾਊਗੀ। ਹੁਕਮਨਾਮਾ

੩੫.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਹਦਾ ਕੁਰਹਿਤੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ,
 ਏਹ ਤਾਂ ਸਖਤੀ ਦਾ ਦਿੰਦਾ ਤੋਂ ਸੂੜ ਹੈ ਓਏ ।
 ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਨਾਂ ਕੋਸੀ ਅਸਨਾਨ ਕੀਤਾ,
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਐਵੇਂ ਝੂੜ ਹੈ ਓਏ ।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣਾ ਬੁਲਮ ਤੇ ਪਾਪ ਨਾਹੀਂ,
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾਹੀਂ ।
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ,
 ਸਣੇ ਕੋਸ ਨਾ ਨਾਤੇ ਤਿਆਰ ਨਾਹੀਂ ।੪੯।

(ਤਬਾ)

ਮਹੰਤ ਪੁਛਿਆ ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ,
 ਸਣੇ ਕੋਸ ਅਸਨਾਨ ਸੀ ਕਰੇ ਸਿੰਘੋ ।
 ਓਹਨਾਂ ਆਖਿਆ ਅਸਨਾਨ ਤਾਂ ਹੋਨ ਕੀਤੇ,
 ਕੋਸਾਂ ਪਾਏ ਨਾ ਪਾਣੀ ਤੇ ਭਰੇ ਸਿੰਘੋ ।
 ਸਿੰਘਾਂ ਕਿਹਾ ਅਸੀਂ ਨਿਤ ਅਸਨਾਨ ਕਰਦੇ,
 ਕੋਸੀਂ ਪਾ ਪਾਣੀ ਕਰੇ ਹਰੇ ਸਿੰਘੋ ।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸਿੰਘਾ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ,
 ਸਾਡੀ ਰੀਤ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਿੰਘੋ ।੫੦।

(ਤਬਾ)

ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਕਿਹਾ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘੋ,
 ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਨੇ ਪੰਜ ਕਕਾਰ ਸਾਰੇ ।
 ਬਟਕਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੀਵੋ,
 ਫਰੰਗੀ ਸਿਖ ਹੋ ਦਿਸਦੇ ਯਾਰ ਸਾਰੇ ।

੩੬.

ਸਾਡੀ ਰਹਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦੇ ਅਬਨਾਨ ਅਸੀਂ,
 ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਪੰਜ ਕਕਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਹਥੋਂ ਨਹੀਂ ਕੁਸੰਗੀ ਦੇ ਅਸੀਂ ਖਾਂਦੇ,
 ਰਹਿਤ ਸਾਡੀ ਹੈ ਦਸੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਨਾ ਅਗੋਂ ਸੀ ਕੁਝ ਬੋਲੇ,
 ਰੂਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਕਰਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਨਰੋਣ ਸਿੰਘ ਮਹੰਤ ਨੇ ਜਾ ਕਿਹਾ,
 ਰਾਜੇ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਸੀ ਕਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ,
 ਰੂਕੇ ਸਿੰਘ ਛੱਡੇ ਇਕੋ ਵਾਰ ਸਾਰੇ।੫੧।

(ਤਬਾ)

ਰਾਜੇ ਆਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ,
 ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਜਾਓ ਭਾਈ।
 ਗੁਰੂ ਬਾਰਵਾਂ ਮੰਨੋ ਤੇ ਰਹਿਤ ਰਖੋ,
 ਦੋਲਕ ਕੀਰਤਨ ਗਾਓ ਸੁਣਾਓ ਭਾਈ।
 ਕਰੋ ਧਰਮ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਾਰੇ,
 ਗਰੰਥ ਭੋਗ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹਾਓ ਭਾਈ।
 ਇਤਲਾਹ ਠਾਣਿਆਂ ਵਿਚ ਲਿਖਾਓ ਜਾਕੇ,
 ਨਾਮ ਜਪੋ ਤੇ ਮੋਜ ਬਣਾਓ ਭਾਈ।
 ਰਾਜ ਗੋਰਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦ ਅੰਦਰ,
 ਰਖੋ ਤੇ ਸਾਰੇ, ਕਰੋ ਖਾਓ ਭਾਈ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਨਾਭੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਿੰਘ ਭਭੇ,
 ਦਿਤਾ ਦਾਸ ਨੂੰ ਹਾਲ ਲਖਾਓ ਭਾਈ।੫੨।

(ਤਬਾ)

ਪਟਿਆਲੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਭੜੇ ਸਿੰਘ ਕੂਕੇ,
ਦੁਖ ਦੇ ਕੇ ਸੀ ਬੜਾ ਤੰਗ ਕੀਤਾ।
ਨਾਭੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੀ,
ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਾਂਤਾ।
ਦੁਖ ਦਿਓ ਫਰੰਗੀਆਂ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ,
ਬੂਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਕਈਆਂ ਸਿਦਕ ਭੰਗ ਕੀਤਾ।
ਕੜਾ ਲਾਹਕੇ ਪਾਈਆਂ ਲੰਗੋਟੀਆਂ ਸੀ,
ਕੈਸਾਂ ਦਾੜਿਆਂ ਕਈਆਂ ਬਰੰਗ ਕੀਤਾ।
ਬੰਗੀ ਬੂਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤੋਂ ਸੀ ਸਾਧੇ,
ਬਿਰੂਮ ਉਨੀ ਅਠਾਈਏ ਦੰਗ ਕੀਤਾ।
ਬਚਾ ਬਿਰਧ ਮਾਈ ਨੌਜਵਾਨ ਕੂਕਾ,
ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ।
ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹਾਲ ਹਾਰਾ,
ਕੂਕਾ ਸਿੰਘ ਹੋਏ ਸਤਿਸੰਗ ਕੀਤਾ। ੫੩।

*ਉਨੀ ਮਛਲੀ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਪਟਿਆਲੇ
ਵਿਚ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਸੀ। ਉਹਦਾ ਪਿਤਾ ਈਸਰ ਸਿੰਘ ਮਹੰਤ ਸੀ,
ਸਿਆਮ ਸਿੰਘ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੜੀ ਤਸਦਤ ਕੀਤੀ ਇਸ
ਥੋਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਛਡ ਦਿਤਾ, ਇਹ ਪਟਿਆਲੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ
ਛਡ ਕੇ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਆਪਣੀ ਸਿੰਘਣੀ ਸਮੇਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਪਿੰਡ
ਹੈਸਰੇ ਵਿਚ ਨਿਰਮਲਾ ਸਾਧੂ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਦੋ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਏ,
ਵਡਾ ਪੰਡਤ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਸ਼੍ਰੋ ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਚ (੪੦) ਰੁਪਏ
ਭੀਵ ਖਾਲਸਾ ਵਲੋਂ ਨੌਕਰੀ ਲੈਕੇ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ
ਰਿਹਾ। ਛੋਟਾ ਪੁਤਰ ਗਿਆਲੀ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਪ੍ਰਸਤਕ ਦੁਆਰਾ ਅੰਡਾ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਵਿਚ ਯਾਦ ਹੈ,
ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਹਡ ਬੀਤੀ ਸਿਆਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ੧੯੪੪ ਈਸਵੀ ਵਿਚ
ਦਸੀ ਸੀ।

੩੮.

ਭਾਰਤ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘ

ਜਿਲੇ ਜਿਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁਲਖ ਅੰਦਰ,
 ਹੋਸੀ ਵਰਤਿਆ ਜੁਲਮ ਗਵਾਹ ਸਾਰੇ।
 ਸਿਖ ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਕਰਨ ਸਖਤੀ,
 ਬੇ-ਗੁਨਾਹਾਂ ਉਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਲੁਧਿਆਣਾ, ਅੰਬਾਲਾ, ਫਿਰੋਜ਼ ਪੁਰ ਜੋ,
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਲਾਹੌਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਸਿਆਲਕੋਟ, ਜਲੰਧਰ, ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ ਵੀ,
 ਬੇਖੁਪੁਰਾ ਤੇ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲ ਸਾਰੇ।
 ਹਰੀ ਪੁਰਾ, ਜ਼ਿਲਾ ਕੈਮਲ ਪੁਰ ਹਜ਼ਰੋਂ,
 ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ, ਅਟਕ ਤੇ ਪਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ, ਮੁਲਤਾਨ ਤੇ ਸਰਗੋਧਾ,
 ਲਾਲ ਪੁਰ ਵਾਸੀ ਵਿਚ ਵਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਬੀਕਾਨੇਰ, ਬਹੋਲਪੁਰ ਦੂਰ ਨੇੜੇ,
 ਕਰਨਾਲ ਹਾਸੀ ਤੇ ਜਿਲਾ ਹਿਸਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਕਪੂਰਥਲਾ, ਨਿਪਾਲ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਕਾਂਬਲ,
 ਜਿੰਨੇ ਸਿੰਘ ਭੂਕੇ ਖਬਰਦਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਨਾਭਾ, ਜੀਂਦ, ਪਟਿਆਲਾ, ਫਰੀਦ ਕੋਟਾ,
 ਪਾਇਆ ਕੈਟਲੇ ਵਾਲੇ ਅੰਧਾਰ ਸਾਰੇ।
 ਸਾਰੇ ਜਿਲਿਆਂ ਰਿਆਸਤਾਂ ਵਿਚ ਭੂਕੇ,
 ਪਿੰਡੇ ਪਿੰਡੇ ਨੇ ਕੀਤੇ ਖੁਆਰ ਸਾਰੇ।
 ਯੂਪੀ, ਸੀਪੀ, ਲਖਨਊ, ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਆਹਾ,
 ਰਿਖੀ ਕੋਲ ਭੂਕੇ ਹਰਦੁਆਰ ਸਾਰੇ।
 ਜਿਮੀਂਦਾਰ ਕਿਰਸਾਣ ਤੇ ਨਾਈ ਫੀਥੇ,
 ਭੂਕੇ ਤੇਰੇ ਖੁਮਿਆਰ ਲੁਹਾਰ ਸਾਰੇ।

੩੪.

ਮਹਿਰੇ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਨਾਮਧਾਰੀਏ ਜੋ,
 ਮਜਬੀ, ਕੰਬੋ, ਕੰਮੀ ਦੁਮਿਆਰ ਸਾਰੇ ।
 ਜਿਸ ਜਾਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸੀ ਸਿੰਘ ਕੂਕਾ,
 ਸਭੇ ਕਰ ਦਿਤੇ ਬੇਜਾਰ ਸਾਰੇ ।
 ਪਾਬੰਦ ਹੋਸਨ ਸਾਰੇ ਨਾਮਧਾਰੀ,
 ਸਤ ਲਖ ਤੇ ਬਤੀ ਹਜਾਰ ਸਾਰੇ ।
 ਧੋਕਲ ਸਿੰਘ ਕਿਲਾ ਰੈਪੁਰੋ ਫੜ ਲਿਆ,
 ਜਬਤ ਕਰ ਦਿਤਾ ਘਰ ਬਾਰ ਸਾਰੇ ।
 ਵਿਚ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈ ਗਏ,
 ਕਾਲੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਕੈਦ ਭਾਰ ਸਾਰੇ ।
 ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ,
 ਨੰਗਲ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਰੇ ।
 ਸਖਤੀ ਬੱਲੀ ਮੈਂ ਹੈ ਫਰੰਗੀਆਂ ਦੀ,
 ਤਾਂਹੀ ਲਿਖੀ ਕਲਮ ਪਸਾਰ ਸਾਰੇ । ੫੪।

(ਵਾਕ ਕਵੀ)

ਸਿਖਾਂ, ਰਾਜਿਆਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਭੇਖੀਆਂ ਨੇ,
 ਸਹੀਆਂ ਲਿਖ ਕੇ ਲਾਟ ਨੂੰ ਪਾਈਆਂ ਜੀ ।
 ਰਲੋ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੂਕਾ ਪੰਥ ਮੇਟੇ,
 ਬਖਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਸਭਨਾਂ ਭਾਈਆਂ ਜੀ ।
 ਗੱਦੀਦਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭੋਰੇ,
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਹੀਆਂ ਨਾ ਓਸ ਤੇ ਲਾਈਆਂ ਜੀ ।
 ਬੁਹਮ ਬੁਟਾ ਉਦਾਸੀ ਅਖਾੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ,
 ਨਹੀਂ ਓਸਨੇ ਸਹੀਆਂ ਲਖਾਈਆਂ ਜੀ ।
 ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਸੇਖਵਾਂ ਜਿਲਾ ਫੀਰੋਜਪੁਰ ਦਾ,
 ਨਿਰਮਲ ਗੱਦੀ ਨਾ ਸਹੀਆਂ ਬਨਾਈਆਂ ਜੀ ।

ਬਿਰਾਰੀ, ਮਹੰਤ ਧਿਆਨ ਪੁਰ ਗੱਦੀ,
 ਜਿਲਾ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ ਨਾ ਸਹੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਜੀ।
 ਵੇਰ ਕੀਤਾ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘਾ,
 ਕੂਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀਆਂ ਧੰਨ ਕਮਾਈਆਂ ਜੀ।੫੫।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘ

ਕਈ ਸਿੰਘ ਸੀ ਹੋ ਬੇ-ਸਿਦਕ ਗਏ,
 ਰਾਜੇ ਸਖਤ ਜੁਲਮ ਤੇ ਸੀ ਕੁਢੰਗ ਕੀਤਾ।
 ਕਈ ਦੇਖੇ ਮੈਂ ਸੁਣੇ ਬੇ-ਸਿਦਕ ਅਖੀਂ,
 ਕਈਆਂ ਬੇ-ਸਿਦਕਾਂ ਵਾਲਾ ਰੰਗ ਕੀਤਾ।
 ਕਈਆਂ ਲਾਹੇ ਕਛਹਿਰੇ ਲੰਗੋਟ ਪਾਏ,
 ਕਈਆਂ ਕੇਸ ਦਾਹੜਾ ਛੇਦ ਅੰਗ ਕੀਤਾ।
 ਕਈਆਂ ਮੁਖਬਰਾਂ ਸਿੰਘ ਫੜਾ ਦਿਤੇ,
 ਸਿਖੀ ਸਿਦਕ ਕਈਆਂ ਦਾ ਅੰਗ ਤੇ ਭੰਗ ਕੀਤਾ।
 ਕਈ ਨਵੇਂ ਸਿੰਘ ਸਜੇ ਸੀ ਨਾਮਧਾਰੀ,
 ਕਈਆਂ ਹੋਣ ਤੇ ਚਿਤ ਤਰੰਗ ਕੀਤਾ।
 ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਵੇਲੇ ਕਈ ਸਿੰਘ ਸਜੇ,
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ ਤੇ ਵੇਰ ਸਤਸੰਗ ਕੀਤਾ।
 ਕਈਆਂ ਅਪਣੀਆਂ ਭੁਲਾਂ ਬਖਸ਼ਾ ਲਈਆਂ,
 ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਮਨ ਤੇ ਰੰਗ ਕੀਤਾ।
 ਬਿਕ੍ਰਮ ਉਨੀ ਸੈ ਵਿਚ ਅਠਾਈਏ ਦੇ,
 ਜੋ ਕੁਛ ਵਰਤਿਆ ਲਿਖ ਪਰਸੰਗ ਕੀਤਾ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਮੈਂ ਨੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖੇ,
 ਲੇਖਕ ਕਈ ਵਾਰੀ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ।੫੬।

(ਵਾਕ ਕਵੀ)

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਵਾਲੇ ਜੋ ਸਿਖ ਹੁੰਦੇ,
ਸੰਤ ਖਾਲਸੇ ਨਾਲ ਨਾ ਖਾਰ ਕਰਦੇ।
ਰਾਜੇ ਸਿਖ ਹੁੰਦੇ ਮਾਰ ਕੁਟਦੇ ਨਾ,
ਕੜੀਆਂ ਬੋੜੀਆਂ ਨਾ ਕੈਦ ਮਾਰ ਕਰਦੇ।
ਅੱਗ ਨਾਲ ਨਾ ਸਾੜਦੇ ਕੇਸ ਦਾਹੜੀ,
ਪਾਣੀ ਛਿੜਕ ਨਾ ਮਾਰ ਦੁਖਿਆਰ ਕਰਦੇ।
ਜੇਕਰ ਆਪ ਹੁੰਦੇ ਸਿਖ ਦਸਮ ਗੁਰ ਦੇ,
ਸੰਤ ਖਾਲਸੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ।
ਭਜਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੂਕੇ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ,
ਕਿਰਤ ਕਰ ਖਾਂਦੇ ਘਰ ਦੀ ਕਾਰ ਕਰਦੇ।
ਕੂਕੇ ਦੇਸ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ,
ਸਿਖ ਧਰਮ ਦਾ ਸੀ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦੇ।
ਗੁਲਾਮੀ ਰਾਜ ਫਰੰਗੀ ਨੂੰ ਤਾਹਣ ਵਾਲੇ,
ਜਥੇਬੰਦ ਸੀ ਦੇਸ ਸੁਧਾਰ ਕਰਦੇ।
ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਬਾਣੀ ਗਰੰਥ ਪੜਨ ਵਾਲੇ,
ਅਖੌਤੀ ਸਿਖ ਬਣ ਕੇ ਹੋਸਨ ਖਾਰ ਕਰਦੇ।
ਗਿਆਨੀ, ਧਿਆਨੀ, ਸੋਢੀ, ਬੇਦੀ ਸਰਬ ਰਾਜੇ,
ਕੂਕੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਸੀ ਮਾਰੋ ਮਾਰ ਕਰਦੇ।
ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਕੀਤਾ ਜੁਲਮ ਗੋਰਿਆਂ ਨੇ,
ਨਾਲੇ ਰਲਕੇ ਦੇਸ ਗਦਾਰ ਕਰਦੇ। ੫੭।

(ਵਾਕ ਕਵੀ)

ਕੀ ਲਿਖਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਨਾ ਲਿਖਾਂ,
ਦੁਖ ਦਿਤਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ।
ਨਜਰਬੰਦੀਆਂ ਹਾਜਰੀ ਨਿਤ ਲੈਂਦੇ,
ਬਣੀ ਐਖ ਭਾਰੀ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ।

ਸਾਕ ਨਾਤੇ ਸਰਬੰਦੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇਂਦੇ,
 ਬਣੀ ਬਹੁਤ ਸੀ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ।
 ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾ ਜਾਣ ਦੇਂਦੇ,
 ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਮੁਕਬਰ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ।
 ਪਾਣੀ ਨੇੜੇ ਦੇ ਖੂਹਾਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਕੀਤੇ,
 ਜੈਲਦਾਰ ਦਾ ਸੀ ਹੁਕਮ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ।
 ਤਮਾਕੂ ਪਾ ਦੇਂਦੇ ਖੂਹਾਂ ਵਿਚ ਬਾਹਮਣ,
 ਤਾਹਨੇ ਮਾਰਦੇ ਨੇ ਗਲਾਂ ਖਾਰੀਆਂ ਨੂੰ।
 ਜਾਣ ਠਾਣੇ ਇਤਲਾਹ ਜੇ ਨਾਮਧਾਰੀ,
 ਪੁਲਸ ਕਰੇ ਤੰਗੀ ਤੇ ਖਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ।
 ਸਿੰਘ ਸਿਦਕ ਨਾ ਛਡਦੇ ਗੁਰਾਂ ਉਤੋਂ,
 ਸਹਿੰਦੇ ਕੋਟੜੇ ਮਾਰ ਕਟਾਰੀਆਂ ਨੂੰ।
 ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਰਤੀ ਕੀ, ਮੈਂ ਕੀ ਲਿਖਾਂ,
 ਬਲਦਾ ਰਿਹਾ ਮੈਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਭਾਰੀਆਂ ਨੂੰ।
 ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਮੇਰੇ ਸੀ ਹੱਡ ਵਰਤੀ,
 ਕਲਮ ਬੰਦ ਕਰਾਂ ਗਲਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ।

ਪਰਸੰਗ ਸੰਪੂਰਨ ਬਿ: ੧੯੭੯

ਦਸਖਤ ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ
 ਨੰਗਲ ਵਡਾ ਪਖੋਵਾਲ
 ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ

ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਬਾਬਾ ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ ਨੰਗਲ ਨਿਵਾਸੀ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ

੧. ਪੈਂਤੀਸ ਅਖਰੀ ਜੰਗ ਨਾਮਾ
੨. ਉਸਤਤਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ
੩. ਸਾਕਾ ਰਾਏਕੋਟ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
੪. ਸਾਕਾ ਮਲੇਰ ਕੋਟਲਾ
੫. ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
੬. ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਜਨਮ ਸਾਖੀ
੭. ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਜਨਮ ਸਾਖੀ
੮. ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਏ

ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਚਨਾ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਜੋਤ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਤੇ ਜੋਗ ਪ੍ਰਜੋਗ
ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਵਿਚ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਦਿਵਾਨ
ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਪ੍ਰਭਾਕਰ
ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਕੋਤਕ ਤੇ ਅੰਤਮ ਸਮਾਂ
ਪੁਸਤਕ ਮੰਗਵਾਉਣ ਦਾ ਪਤਾ—

ਗਿਆਨੀ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਘੜੀ ਸਾਜ਼

ਪਿੰਡ ਦਮਦਮਾ, ਡਾਂ: ਧਰਮ ਪੁਰ, ਜ਼ਿ: ਹਿਸਾਰ

